

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA OBSZARÓW POŁOŻONYCH W OBREMBACH EWIDENCYJNYCH OSTRÓWEK, RUDLICE, SKRZYNNO I NIETUSZYNA

Piotr Ulrich

mgr inż.

posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu inżyniera
na terytorium RP uzyskane na podstawie ustawy z dnia
15 grudnia 2000 r. o samorządzie zawodowym inżynierów
inżynierów budownictwa oraz architektów

"UNIGLOB"

Piotr Ulrich

98-100 Łask Ostrów Osiedle 119
tel. 43 672 00 01, kom. 604 050 023
NIP 831-111-32-65 REGON 731495754

2 kwietnia 2026 r.

SKŁAD ZESPOŁU AUTORSKIEGO:

AUTORZY:

mgr inż. Piotr Ulrich
inż. Joanna Dzierbicka

Piotr Ulrich
mgr inż.

posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu inżyniera
na terytorium RP uzyskane na podstawie dyplomu
15 grudnia 2000 r. o samostanowieniu zawodów inżynierów
inżynierów budownictwa o 22.10.2000 r.

Spis treści

1. WPROWADZENIE	6
1.1. Podstawa, zakres i cele prognozy oddziaływania na środowisko	6
1.2. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy oraz jej powiązaniach z innymi dokumentami	7
1.3. Udział społeczeństwa w opracowaniu prognozy oddziaływania na środowisko	8
2. ANALIZA I OCENA STANU ŚRODOWISKA, W TYM NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	9
2.1. Ogólna charakterystyka obszaru.....	9
2.2. Charakterystyka obszaru pod kątem powiązań przyrodniczych.....	11
2.3. Rzeźba terenu i budowa geologiczna	17
2.4. Udokumentowane złoża kopalin	18
2.5. Gleby	18
2.6. Warunki hydrogeologiczne.....	22
2.7. Sieć hydrograficzna	23
2.8. Zabytki objęte formami ochrony lub ujęte w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków oraz dobra kultury współczesnej	24
2.9. Warunki klimatyczne.....	26
3. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA ISTNIEJĄCYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI OBSZARÓW CHRONIONYCH.....	28
3.1. Zagrożenie atmosfery	28
3.2. Stan wód powierzchniowych i podziemnych	30
3.3. Zagrożenie spowodowane oddziaływaniem elektroenergetycznym	32
3.4. Zagrożenie powodziowe.....	33
4. ANALIZA I OCENA CELÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM ALBO KRAJOWYM, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	36

4.1. Analiza zgodności ustaleń planu miejscowego z zapisami Audytu Krajobrazowego	40
5. PRZEDSTAWIENIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNYCH	44
5.1. Informacje o głównych celach, zawartości oraz powiązaniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami	44
5.2. Projektowane zagospodarowanie terenów	44
5.3. Zgodność z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska i ochrony przyrody	45
5.4. Ochrona różnorodności biologicznej	46
5.5. Projektowane zagospodarowanie wynikające z potrzeb ochrony zabytków środowiska kulturowego	47
5.6. Adaptacja do zmian klimatu	48
6. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA	49
6.1. Źródła przewidywanego oddziaływania na środowisko	49
6.2. Przewidywane oddziaływanie	49
7. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO ...	54
7.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i gleb	54
7.2. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne	55
7.3. Oddziaływanie na powietrze oraz klimat lokalny	57
7.4. Oddziaływanie na klimat	58
7.5. Oddziaływanie na krajobraz	59
7.6. Oddziaływanie na bioróżnorodność, w tym szatę roślinną i świat zwierząt	59
7.7. Analiza konieczności i skutków wycinki drzew i krzewów	61
7.8. Oddziaływanie na obszary chronione, w tym Naturę 2000	62
7.9. Oddziaływanie na zasoby naturalne	62
7.10. Oddziaływanie na klimat akustyczny	62

7.11.	Oddziaływanie w zakresie gospodarki odpadami.....	63
7.12.	Oddziaływanie na ludzi.....	63
7.13.	Oddziaływanie na tereny sąsiadujące	64
8.	PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	65
9.	PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU	66
10.	TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCE Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY, JAKIE NAPOTKANO OPRACOWUJĄC PROGNOZĘ.....	66
11.	INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	66
12.	POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.....	67
13.	PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	67
14.	STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	68
	OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY	73

1. WPROWADZENIE

Obowiązek opracowania prognozy oddziaływania na środowisko dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z przepisów art. 3 ust. 1 pkt 14, art. 46 oraz art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, z późn. zm.).

Dokument ten został przygotowany w ramach procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, która w polskim systemie prawnym stanowi jedno z kluczowych narzędzi służących ocenie możliwych zmian w środowisku, wynikających z planowanego zagospodarowania terenu objętego projektem planu.

Konieczność sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko dla projektu planu miejscowego wynika również z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, z późn. zm.), który stanowi, że wójt, burmistrz lub prezydent miasta opracowuje projekt planu miejscowego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

1.1. Podstawa, zakres i cele prognozy oddziaływania na środowisko

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko przyrodnicze ustaleń „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w obrębach ewidencyjnych Ostrówek, Rudlice, Skrzynno i Nietuszyna”. Opracowanie obejmuje analizę warunków biotycznych i abiotycznych środowiska, z uwzględnieniem jego aktualnego stanu, odporności na presję antropogeniczną oraz wpływu dotychczasowego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu.

Prognoza określa charakter i skalę potencjalnych zmian w środowisku oraz warunkach życia mieszkańców, wynikających z realizacji ustaleń projektowanego dokumentu. Wskazuje również rozwiązania mające na celu zapobieganie lub ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogą wystąpić w związku z wdrażaniem zapisów planu.

Zakres opracowania jest zgodny z wymaganiami określonymi w art. 51 oraz art. 52 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Podstawowym celem prognozy jest wstępna identyfikacja oraz ocena możliwego wpływu realizacji ustaleń planu na środowisko i warunki życia ludzi, a także weryfikacja, czy

przyjęte rozwiązania są zgodne z zasadą zrównoważonego rozwoju, w szczególności w zakresie racjonalnego gospodarowania zasobami przyrodniczymi z myślą o obecnych i przyszłych pokoleniach. Opracowanie wskazuje również działania służące ograniczeniu lub eliminacji negatywnych oddziaływań wynikających z realizacji planu.

Do celów szczegółowych opracowania należą:

- ocena możliwości wystąpienia oddziaływań transgranicznych,
- identyfikacja obszarów, na których mogą wystąpić znaczące oddziaływania na środowisko oraz jego poszczególne elementy,
- ocena skuteczności zaproponowanych rozwiązań w zakresie poprawy lub odtworzenia zdegradowanych komponentów środowiska,
- analiza możliwości kreowania nowych uwarunkowań sprzyjających podniesieniu jakości środowiska.

1.2. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy oraz jej powiązaniach z innymi dokumentami

Prognoza dla projektu planu została opracowana zgodnie z zakresem określonym w przepisach ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, z późn. zm.), w szczególności z uwzględnieniem art. 51 ust. 2 oraz art. 52 ust. 1 i 2. Zakres i stopień szczegółowości opracowania zostały uzgodnione z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

W toku opracowywania prognozy przeanalizowano ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a także opracowanie ekofizjograficzne sporządzone na jego potrzeby. Analizy koncentrowały się na specyfice obszaru objętego opracowaniem oraz na problematyce i celach ocenianego dokumentu.

W pracy wykorzystano materiały kartograficzne, opracowania archiwalne oraz dokumenty planistyczne dotyczące środowiska przyrodniczego analizowanego terenu. Zgromadzone dane posłużyły do określenia aktualnego stanu środowiska oraz oceny jakości jego funkcjonowania przy obecnym sposobie zagospodarowania. Na tej podstawie dokonano również analizy zakresu i charakteru przewidywanych zmian, które mogą nastąpić w wyniku realizacji ustaleń dokumentu. Punktem wyjścia do przeprowadzonych analiz była identyfikacja czynników mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko.

1.3. Udział społeczeństwa w opracowaniu prognozy oddziaływania na środowisko

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi dokument, dla którego wymagane jest przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Jednym z jej elementów jest prognoza oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, procedura jej sporządzania obejmuje udział społeczeństwa. Dzięki temu również osoby nieposiadające specjalistycznej wiedzy mają możliwość aktywnego uczestnictwa w konsultacjach projektu, którego realizacja może wpływać na stan środowiska.

Z kolei art. 29 wskazanej ustawy utrzymuje obowiązującą zasadę prawa ochrony środowiska, przyznając każdemu prawo do składania uwag i wniosków w postępowaniach prowadzonych z udziałem społeczeństwa. Wynika to z faktu, że środowisko stanowi dobro wspólne, służące nie tylko społeczności lokalnej, lecz całemu społeczeństwu.

Możliwość zapoznania się zarówno z prognozą, jak i projektem planu sprzyja zwiększeniu świadomości społecznej, a także ułatwia ocenę prawdopodobieństwa wystąpienia potencjalnych zagrożeń oraz określenie ich znaczenia.

2. ANALIZA I OCENA STANU ŚRODOWISKA, W TYM NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

2.1. Ogólna charakterystyka obszaru

Projekt planu obejmuje następujące obszary:

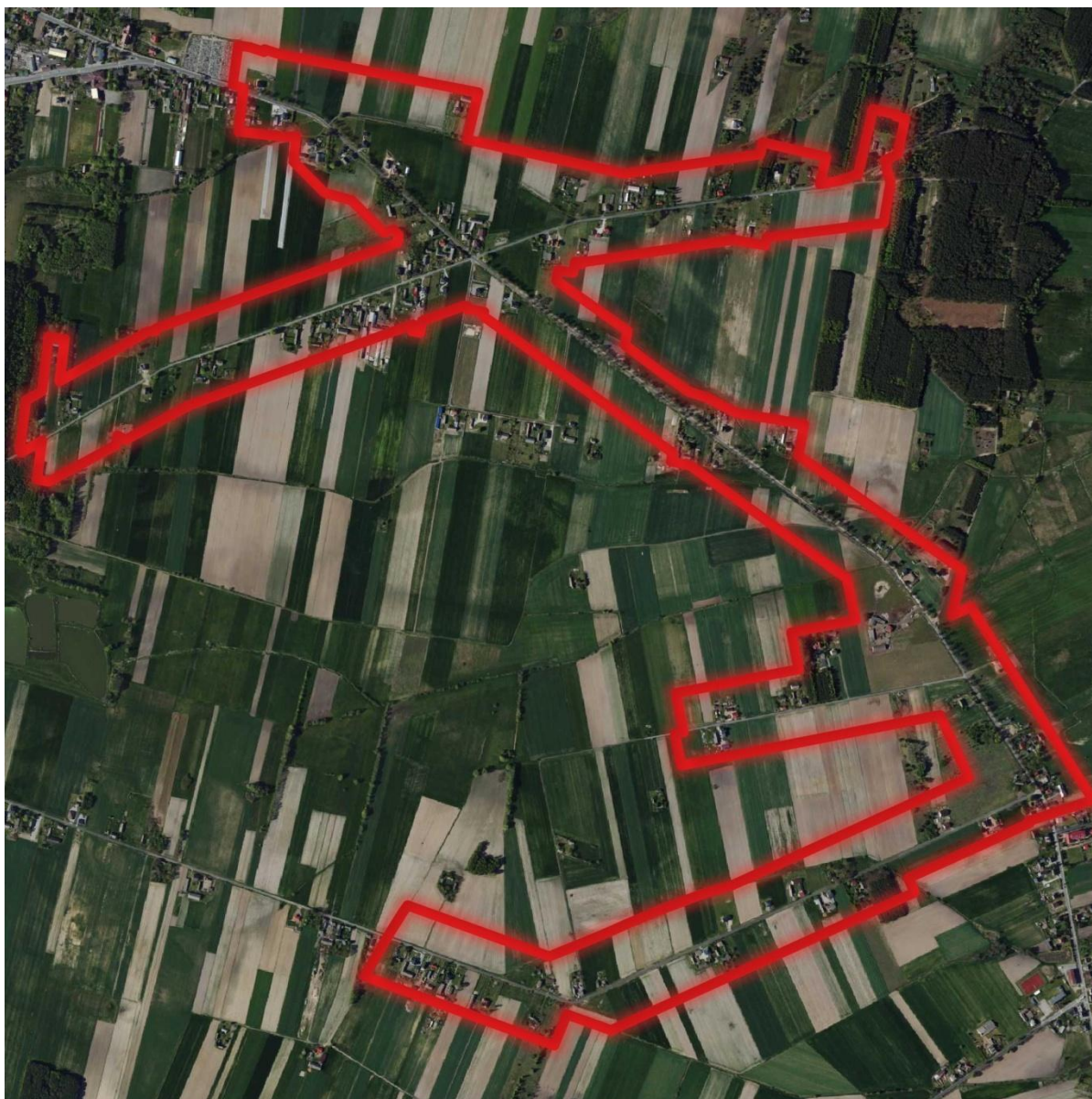
- pierwszy, o powierzchni około 138,76 ha znajdujący się w obrębie Nietuszyna,
- drugi, o powierzchni około 56,19 ha znajdujący się w obrębach Ostrówek, Rudlice, Skrzynno

Rys. 1. Lokalizacja obszaru MPZP w obrębie Nietuszyna

Źródło: opracowanie własne na podstawie Ortofotomapy

Rys. 2. Lokalizacja obszaru MPZP w obrębach Ostrówek, Rudlice, Skrzynno

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Ortofotomapy

Analizowane obszary są częściowo zagospodarowane i obejmują tereny zabudowy jednorodzinnej oraz zagrodowej. Dla przedmiotowych obszarów nie obowiązują obecnie ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Ostrówek, przyjętym uchwałą Nr XXXIII/229/18 Rady Gminy Ostrówek z dnia 20 lipca 2018 r., obszary objęte projektem planu położone są w granicach terenów zabudowy zagrodowej, terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, terenów zabudowy usługowej, terenu zabudowy produkcyjno-usługowej, terenu infrastruktury technicznej.

2.2. Charakterystyka obszaru pod kątem powiązań przyrodniczych

Przez różnorodność biologiczną (bioróżnorodność), zgodnie z art. 2 Konwencji ONZ o różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r., należy rozumieć zróżnicowanie wszystkich żywych organizmów pochodzących m.in. z ekosystemów lądowych, morskich i innych wodnych ekosystemów oraz zespołów ekologicznych, których są one częścią. Dotyczy ona różnorodności w obrębie gatunku (różnorodność genetyczna), pomiędzy gatunkami oraz pomiędzy ekosystemami.

W Europie głównym narzędziem ochrony różnorodności biologicznej są obszary Natura 2000, ale ochrona ta realizowana jest również poprzez ochronę gatunków i siedlisk poza obszarami Natura 2000, a w Polsce również poprzez inne przestrzenne formy ochrony przyrody oraz regulacje środowiskowe.

Obszary objęte projektem planu nie znajdują się w zasięgu obszarów objętych formami ochrony przyrody. W jego granicach nie znajdują także obiekty objęte ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody. W odległości około 4,5 km od granicy obszaru drugiego znajduje się Park Krajobrazowy Międzyrzecza Warty i Widawki.

Obszar Natura2000

Na terenie gminy Ostrówek, a co za tym idzie na obszarach objętych projektem planu miejscowego, nie jest zlokalizowany Obszar Natura 2000. Najbliżej położonym obszarem sieci Natura 2000 jest Załęczański Łuk Warty. Załęczański Park Krajobrazowy utworzony został uchwałą XIII/50/78 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Sieradzu dnia 5 stycznia 1978 roku (Uchwała Nr XIII/50/78). W 1989 roku, na mocy Uchwały Nr VIII/44/89 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Sieradzu, zostały zmienione granice Załęczańskiego Parku Krajobrazowego i jego strefy ochronnej w obrębie województwa sieradzkiego (Uchwała Nr VIII/44/89). Obecnie obowiązującym aktem prawnym jest Rozporządzenie Nr 45/2005 Wojewody Łódzkiego z dnia 24 listopada 2005 w sprawie ZPK w granicach województwa łódzkiego. Powierzchnia Parku wynosi 14 750 ha, a otuliny 12 010 ha.

Celem funkcjonowania Załęczańskiego Parku Krajobrazowego jest ochrona unikatowego krajobrazu jurajskich ostańców wapiennych, w których występują liczne formy krasowe, stanowiące siedlisko specyficznej fauny i flory. Istotnym elementem chronionym jest również malowniczy odcinek rzeki Warty, uznawany za jeden z najcenniejszych przyrodniczo fragmentów jej biegu. Obszar Parku obejmuje północno-wschodnią część Wyżyny Wieluńskiej, będącej fragmentem Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej, określanej jako Jura Polska. Tym samym stanowi on północne zamknięcie systemu jurajskich parków

krajobrazowych. Na terenie Parku rzeka Warta, płynąc łukiem o długości około 40 km, kształtuje głębokie przełomy w podłożu skalnym, tworząc zróżnicowany krajobraz wapiennych wzgórz oraz morenowych form ukształtowanych w czasie zlodowacenia środkowopolskiego. Dolina rzeki zachowała w dużej mierze naturalny charakter, z niewielkimi przekształceniami wynikającymi z działalności człowieka. Koryto rzeki pozostaje w pełni naturalne, zachowując cechy dzikiego ekosystemu o wysokiej różnorodności biologicznej.

Park Krajobrazowy Międzyrzecza Warty i Widawki

Park krajobrazowy to forma ochrony obejmująca obszary cenne pod względem przyrodniczym, historycznym i kulturowym, które wyróżniają się walorami krajobrazowymi. Jego celem jest zachowanie oraz upowszechnianie tych wartości przy jednoczesnym stosowaniu zasad zrównoważonego rozwoju.

Zachodnia granica Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki przebiega przez wschodnią część gminy, na terenie sołectwa Wielgie. Park został utworzony uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Sieradzu z 14 września 1989 roku w celu ochrony unikatowych walorów przyrodniczych i krajobrazowych. Obecnie jego funkcjonowanie regulują rozporządzenia Wojewody Łódzkiego z 2006 i 2008 roku.

Obszar parku obejmuje 9 gmin: Widawę, Konopnicę, Burzenin, Zapolice, Sieradz, Sędziejowice, Ostrówek, Rusiec oraz Zduńską Wolę, a jego powierzchnia wynosi 25 330 ha. Ochroną objęte są przede wszystkim doliny rzek Warty, Widawki, Grabi, Oleśnicy, Niecieczy i Wierznicy wraz z charakterystyczną dla nich florą i fauną. Park położony jest we wschodniej części Niziny Południowowielkopolskiej. W jego obrębie Warta przyjmuje dopływy: Widawkę (prawobrzeżny) oraz Oleśnicę (lewobrzeżny), natomiast do Widawki uchodzą m.in. Nieciecz i Grabia, tworząc wyjątkowy układ hydrologiczny.

Teren parku wyróżnia się urozmaiconą rzeźbą. Doliny głównych rzek zachowały w dużym stopniu naturalny charakter, a ich otoczenie stanowią rozległe obszary łąk, pól oraz niewielkich kompleksów leśnych. Występują tu zbiorowiska łąk świeżych i podmokłych, często sąsiadujące z szuwarami, turzycowiskami, olsami czy zaroślami wierzbowymi. Szczególnie atrakcyjne krajobrazowo są przełomowe odcinki doliny Warty, rozciągające się od Konopnicy do Strobina, gdzie wysokie brzegi tworzą malownicze punkty widokowe. To właśnie krajobraz dolin rzecznych stanowi największy atut parku.

Zasady ochrony terenów Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki ustalono także w Rozporządzeniu Nr 30/2006 Wojewody Łódzkiego z dnia 3 listopada

2006 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 380, poz. 2947 z dnia 13 listopada 2006 r.), w którym zawarto ogólne cele ochrony:

- zachowanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego, pełni różnorodności biologicznej oraz trwałości i równowagi procesów przyrodniczych,
- ochronę najcenniejszych fragmentów przyrody naturalnej, wybitnych walorów krajobrazowych oraz dziedzictwa kulturowego,
- przywracanie walorów naturalnych przekształconym siedliskom, zwłaszcza dolinom rzecznych, lasom i innym składnikom przyrody,
- stworzenie korzystnych warunków do prawidłowego funkcjonowania systemów przyrodniczych, ich trwałości i zdolności odtwarzania,
- harmonizowanie z uwarunkowaniami przyrodniczymi dotychczasowych form użytkowania terenu i działalności społeczno-gospodarczej,
- dążenie do sukcesywnej poprawy stanu wszystkich komponentów środowiska, dzięki podejmowanym działaniom infrastrukturalnym i egzekucji obowiązującego prawa,
- zwiększenie świadomości ekologicznej lokalnych społeczności, w tym organów władzy, dotyczącej zachowania całego bogactwa przyrodniczego jako dziedzictwa i dobra wspólnego,
- uwzględnienie w rozwoju społeczno-gospodarczym uwarunkowań wynikających z potrzeb ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego, zasobów kulturowych i cech krajobrazu.

Grunty leśne

W granicach obszaru objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego występują niewielkie fragmenty gruntów leśnych. Zgodnie z ustaleniami planu tereny te zostały przeznaczone pod funkcję lasu. Oznacza to zachowanie ich dotychczasowego sposobu użytkowania oraz utrzymanie funkcji przyrodniczej i ochronnej tych obszarów. Nie przewiduje się zmiany przeznaczenia tych gruntów ani ich przekształcenia, co pozwala na zachowanie istniejących walorów środowiska, w tym bioróżnorodności oraz funkcji ekologicznych pełnionych przez ekosystem leśny.

Rys. 3. Grunty leśne na obszarze objętym MPZP w obrębie Nietuszyna

Źródło: opracowanie własne na podstawie mapy EGIB w postaci wektorowej: licencja nr GN.1431-16.2025 z dnia 17.09.2025 r.

Rys. 4. Grunty leśne na obszarze objętym MPZP w obrębach Ostrówek, Rudlice, Skrzywno

Źródło: opracowanie własne na podstawie mapy EGIB w postaci wektorowej: licencja nr GN.1431-16.2025 z dnia 17.09.2025 r.

Flora

Szata roślinna gminy Ostrówek cechuje się stosunkowo dużym zróżnicowaniem. Tworzą ją zbiorowiska leśne, łąkowe i pastwiskowe, a także roślinność synantropijna,

obejmująca zespoły segetalne związane z uprawami, jak i ruderalne, typowe dla terenów przekształconych przez człowieka.

Lasy wraz z zadrzewieniami i zakrzewieniami zajmują około 27% powierzchni gminy. Największy kompleks leśny zlokalizowany jest w jej wschodniej części, w sąsiedztwie doliny rzeki Pysznej, natomiast pozostałe obszary leśne są niewielkie i rozproszone. Siedliska leśne charakteryzują się przeciętną żywotnością, a w drzewostanach dominują bory sosnowe, z niewielkim udziałem dębu, świerka i buka, o stosunkowo niskiej zasobności. Na terenach wilgotnych spotykane są skupiska olszy.

Do wartościowych ekosystemów nieleśnych należą przede wszystkim zbiorowiska łąkowe, występujące w dolinach rzek (głównie Pysznej), a także wzdłuż mniejszych cieków i w naturalnych obniżeniach terenu.

Znaczną część pokrywy roślinnej stanowią również tereny rolnicze, takie jak pola uprawne, łąki i sady. Są one specyficznym typem biocenozy, zazwyczaj uboższej gatunkowo w porównaniu do ekosystemów naturalnych. Uzupełnieniem szaty roślinnej jest roślinność ruderalna, rozwijająca się na obszarach przekształconych przez działalność człowieka, charakterystyczna dla terenów zabudowanych i zurbanizowanych.

Fauna

Faunę gminy Ostrówek tworzą gatunki typowe zarówno dla regionu, jak i dla większej części kraju. Poszczególne zwierzęta są związane z określonymi ekosystemami i krajobrazami, takimi jak lasy, doliny rzeczne, zbiorniki wodne (naturalne i sztuczne) oraz tereny rolnicze i wiejskie.

W borach, zwłaszcza suchych, przeważają owady żywiące się sosną, wśród których znajduje się wiele gatunków uważanych za szkodniki leśne. Występują tu także typowe dla środkowej Polski płazy, np. ropucha szara, kumak nizinny oraz traszki zwyczajna i grzebieniasta, a także gady, w tym jaszczurka zasiedlająca suche, nasłonecznione obrzeża borów, padalec, żmija zygzakowata oraz zaskroniec w terenach wilgotnych.

Fauna ssaków jest bardzo zróżnicowana, od dużych parzystokopytnych po drobne ssaki. Dość często spotyka się sarny i dziki. Spośród ssaków owadożernych występują jeże, krety i ryjówki, a wśród gryzoni nornice rude, myszy leśne i zaroślowe oraz wiewiórki rude.

Bogactwo fauny w krajobrazie rolniczym zależy głównie od mozaikowości terenu i intensywności prowadzonej gospodarki rolnej. Na suchych pastwiskach można spotkać duże muchówki, takie jak bąk bydlęcy, czy łowik szerszeniak.

Ptactwo gminy jest stosunkowo bogate. Występują tu m.in. bażant, kuropatwa, krzyżówka, głowienka i łabędź niemy. Od około 15 lat obserwuje się także żurawia białego (lęgowska, na torfowiskach Rudlic Jackowskich, Kuźnicy i stawach w Ostrówku), czapłę siwą oraz bociana czarnego, którego obecność odnotowano na łąkach w okolicy stawów podworskich w Ostrówku.

Na obszarach rolniczych pojawiają się ptaki leśne i nieleśne, przy czym dominują gatunki leśne przystosowane do życia w śródpolnych zadrzewieniach, sadach, żywopłotach i przydrożnych drzewach. Najliczniejszą grupę ssaków upraw stanowią gryzonie, głównie normiki. Z gatunków łownych można spotkać króliki, zające oraz sarny na użytkach zielonych. W pobliżu siedzib ludzkich pojawiają się zwierzęta typowe dla terenów zurbanizowanych.

Obecność niektórych gatunków, takich jak bóbr, bocian czarny czy żuraw, świadczy o stosunkowo wysokiej czystości środowiska naturalnego gminy Ostrówek.

2.3. Rzeźba terenu i budowa geologiczna

Zgodnie z aktualizacją granic mezoregionów fizycznogeograficznych w Polsce opracowaną przez Jerzego Solona wraz z zespołem, gmina Ostrówek leży w obrębie dwóch jednostek: Wysoczyzny Złoczewskiej (318.22) oraz Międzyrzecza Pysznej i Niecieczy (318.25).

Obecna rzeźba terenu, poza obszarami dolin rzecznych, zachowała się w formie zbliżonej do tej z okresu zlodowacenia Warty. Widoczny jest tutaj wyraźny układ form polodowcowych związanych z zanikiem lobu południowowielkopolskiego. Łądolód warciański topniał głównie powierzchniowo, a powstające w jego pokrywie szczeliny prowadziły do rozpadu lodu na bryły. W efekcie ukształtowały się charakterystyczne formy, takie jak pagórki moren martwego lodu, kemy, płaskowyże kemowe oraz równiny wodnolodowcowe, zalegające na glinie zwałowej i typowe dla zachodniej części gminy.

Dolinom rzeczny początek dały procesy zachodzące w końcowej fazie zlodowacenia Warty. W późniejszym czasie zostały one pogłębione przez erozję, a następnie wypełnione osadami rzecznyymi w trakcie zlodowaceń północnopolskich. Obecnie ich powierzchnię tworzą rozległe tarasy nadzalewowe, widocznie szczególnie w dolinach Oleśnicy i Pysznej. Z tym samym okresem wiąże się także rozwój niecek denudacyjnych oraz płaskodennych dolin, które odzwierciedlają kierunki spływu wód z wysoczyzn do dolin rzecznych. Najlepiej zachowane są one we wschodniej części gminy, w rejonie na zachód od Wielgia, gdzie

wysoczyzna morenowa stopniowo przechodzi w starsze tarasy doliny Pyszej. Ich intensywny rozwój przypada na okresy peryglacjalne zlodowaceń północnopolskich.

Najmłodsze formy rzeźby stanowią utwory eoliczne powstałe u schyłku zlodowacenia bałtyckiego, występujące m.in. w okolicach Kolonii Dębiec, na północny zachód od Okalewa oraz na północny wschód od Dobroszyny i Ostrówka. Do młodych form należą także holocenijskie tarasy zalewowe w dolinach rzek.

Pod względem budowy geologicznej gmina Ostrówek położona jest w zachodniej części monokliny przedsudeckiej, w obrębie monokliny kalisko-złoczewskiej, na styku z synklinorium szczecińsko-łódzko-miechowskim (niecka mogileńsko-łódzka). W jej budowie dominują utwory pochodzące z okresu jury, neogenu oraz czwartorzędu.

2.4. Udokumentowane złoża kopalin

W granicach objętych projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie znajdują się udokumentowane złoża kopalin.

2.5. Gleby

Jednym z najważniejszych składników środowiska przyrodniczego, mających istotny wpływ na rozwój obszarów wiejskich, są gleby. Determinują one w znacznym stopniu poziom produkcji rolnej, w tym strukturę zasiewów oraz wielkość uzyskiwanych plonów.

Obszar gminy Ostrówek według klasyfikacji IUNG Puławy z 1977 roku zalicza się do trzech regionów glebowo-rolniczych: brąszewicko-lututowskiego (część zachodnia), osjakowskiego (część wschodnia) oraz złoczewsko-konopnickiego (część północno-wschodnia).

Region brąszewicko-lututowski charakteryzuje się występowaniem gleb powstałych głównie z piasków wodnolodowcowych o niskiej jakości. Przeważają tu piaski luźne lub słabogliniaste, zaliczane do gleb bielcowych i pseudobielcowych. Sporadycznie pojawiają się gleby brunatne oraz silnie spiaszczone czarne ziemie. Wśród użytków zielonych dominują gleby murszowe i murszowate, natomiast torfy występują rzadziej. Najśłabsze gleby, zlokalizowane na wzniesieniach, zajmowane są przez lasy.

W regionie osjakowskim dominują gleby bielcowe i pseudobielcowe. Do rzadziej spotykanych zaliczyć można czarne ziemie oraz gleby brunatne wylugowane. Powstały one głównie z piasków wodnolodowcowych i zazwyczaj zaliczane są do słabych klas

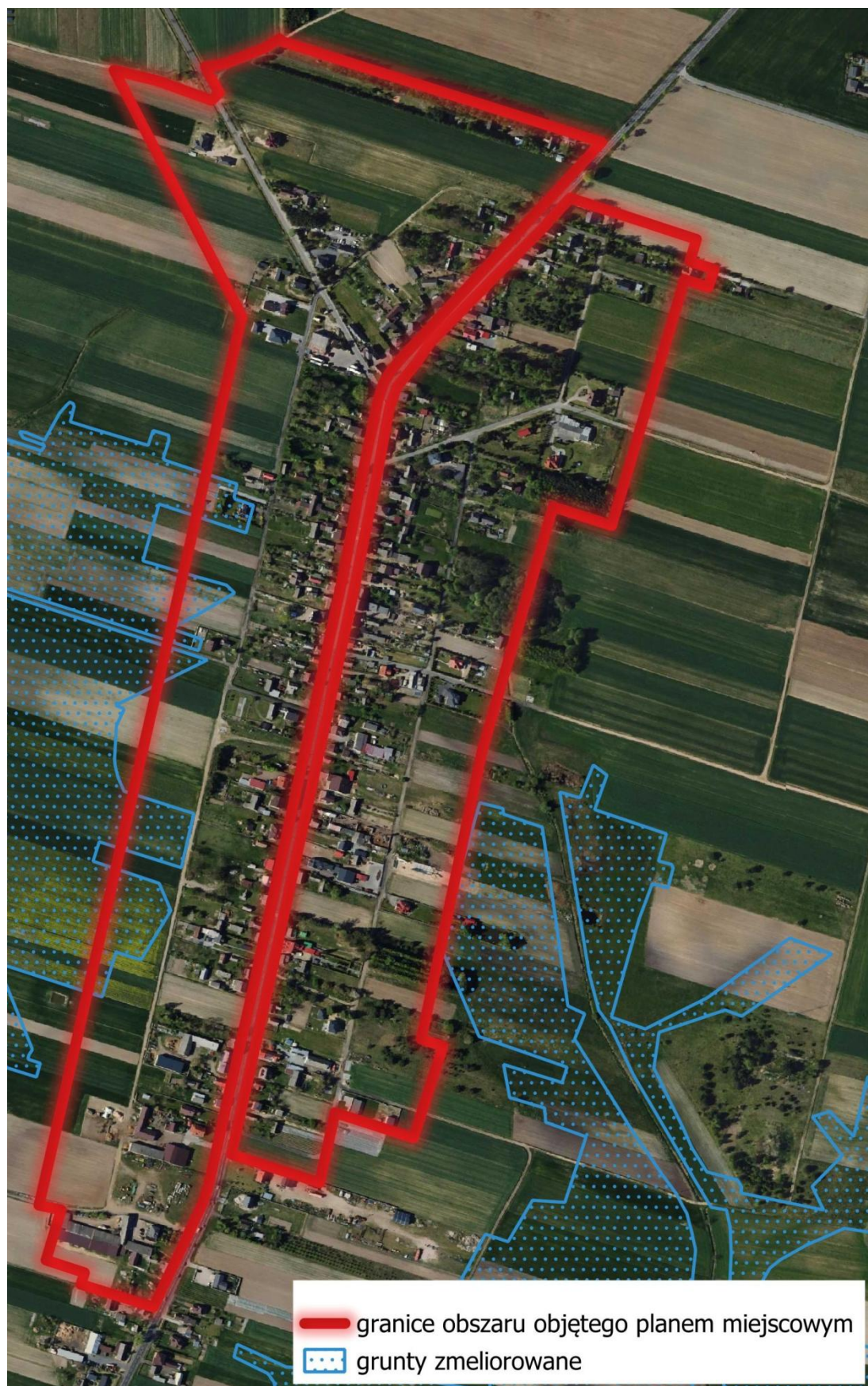
bonitacyjnych. W dolinach rzecznych występują natomiast gleby aluwialne, czyli mady o stosunkowo niskiej jakości.

Z kolei na obszarze regionu złoczewsko-konopnickiego przeważają gleby wytworzone z glin, które najczęściej należą do gleb brunatnych właściwych lub wyługowanych.

Zgodnie z art. 195 ustawy z 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, melioracje wodne polegają na kształtowaniu stosunków wodnych w celu polepszenia zdolności produkcyjnej gleby i ułatwienia jej uprawy. Na podstawie art. 234 ustawy właściciele nieruchomości nie mogą zmieniać kierunku ani natężenia odpływu wód opadowych, roztopowych czy źródłanych w sposób powodujący szkody na gruntach sąsiednich. Zabronione jest również odprowadzanie wód lub ścieków na tereny przyległe. W konsekwencji dokumenty planistyczne powinny respektować istniejące warunki wodne, nie powodując trwałych przekształceń ani w granicach opracowania, ani poza nimi.

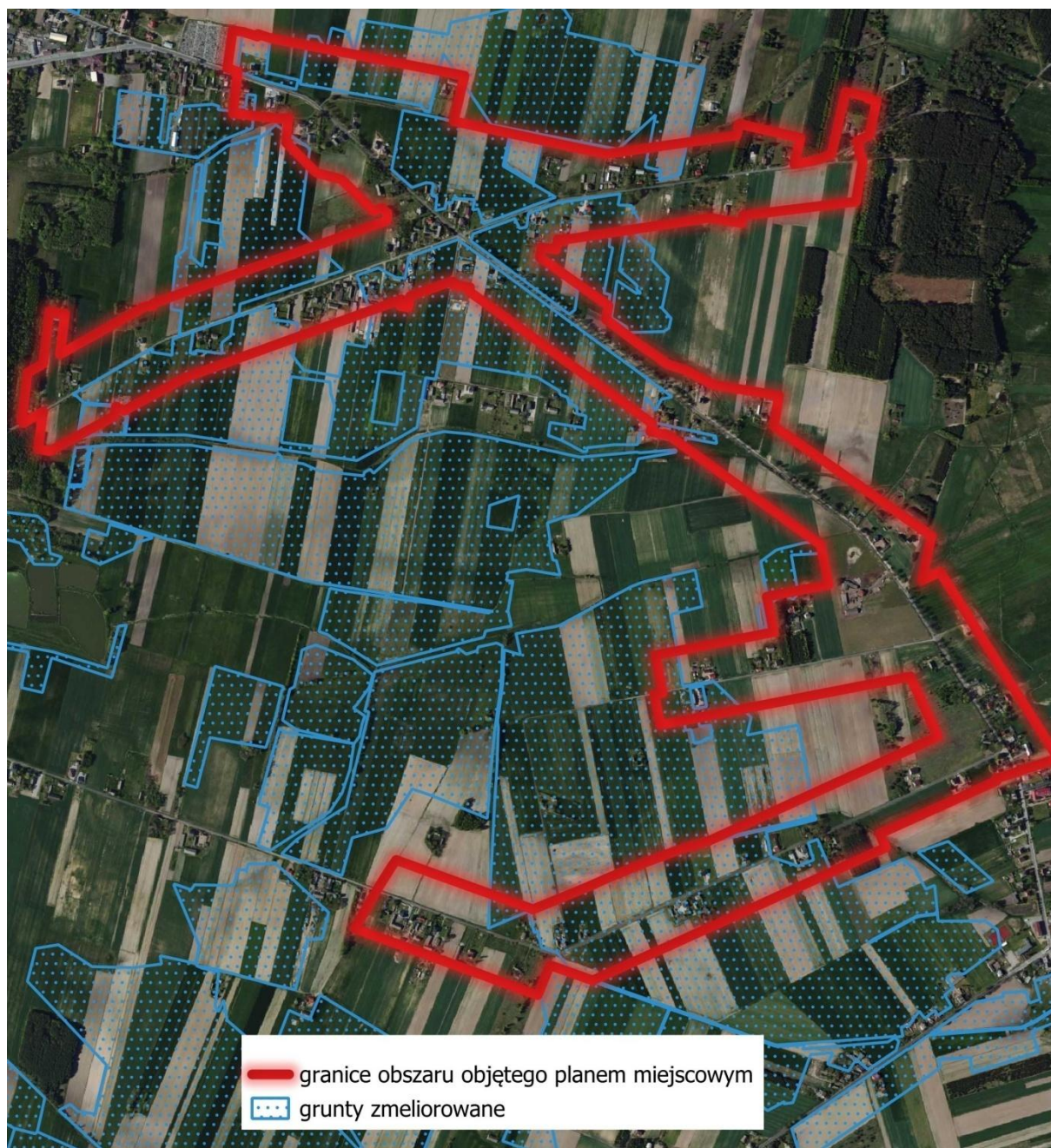
Na obszarze opracowania dominują grunty rolne, wśród których występują tereny zmeliorowane. Systemy melioracyjne wpływają na regulację stosunków wodnych w glebie, zapewniając właściwe warunki dla użytkowania rolniczego. Utrzymanie istniejących urządzeń melioracyjnych ma istotne znaczenie dla zachowania odpowiednich warunków wilgotnościowych oraz ograniczenia niekorzystnych zjawisk, takich jak podtopienia lub przesuszenie gruntów.

Rys. 5. Grunty zmeliorowane na obszarze objętym MPZP w obrębie Nietuszyna

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych PGW Wody Polskie

Rys. 6. Grunty zmeliorowane na obszarze objętym MPZP w obrębach Ostrówek, Rudlice, Skrzynno

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych PGW Wody Polskie

2.6. Warunki hydrogeologiczne

Według atlasu hydrogeologicznego, gmina Ostrówek znajduje się w makroregionie centralnym, w regionie śląsko-krakowskim XII, subregion jurajski XII3. Użytkowe poziomy wodonośne występują tutaj w osadach mezozoiku i kenozoiku, obejmując warstwy czwartorzędu, neogenu i jury.

Poziom czwartorzędowy ma ograniczony zasięg i obejmuje trzy regiony hydrogeologiczne: doliny rzeczne, obszary akumulacji glacyfluwialnej oraz wysoczyzny morenowe. Wody z tego poziomu ujmowane są m.in. przez dwie studnie w Ostrówku:

- na terenie dawnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” (głębokość 36 m, wydajność 6,1 m³/h),
- na terenie dawnej odchowalni piskląt SKR (głębokość 32,5 m, wydajność 28 m³/h).

Dodatkowo czwartorzędowe wody pobierane są ze studni Domu Opieki Społecznej w Skrzynnie (27 m, wydajność 7,56 m³/h). Z punktu widzenia gospodarczego wody te nie mają większego znaczenia.

Główny poziom użytkowy występuje w osadach jury górnej, w utworach oksfordu. Charakteryzuje się bardzo dobrą przepuszczalnością dzięki systemowi szczelin i obszarom bezpośredniego zasilania, a wody zazwyczaj występują pod ciśnieniem. Lustro wód jury górnej w Ostrówku nawiercono na rzędnej 118,16 m n.p.m., stabilizujące się na 163,6 m n.p.m. w Skrzynnie. Z tego poziomu pochodzą dwa główne gminne ujęcia wody:

- Ostrówek (dawny Ośrodek Rolny SKR) – dwie studnie na głębokościach 65 i 66 m, zasoby 95 m³/h, stabilizacja zwierciadła 19,5–21,7 m ppt.
- Wielgie – studnia głęboka na 80 m, wydajność 74 m³/h, stabilizacja zwierciadła 17,6–58,2 m ppt.

Dodatkowo wodami jurajskimi zasilana jest studnia przy szkole podstawowej w Skrzynnie (41 m, wydajność 9 m³/h).

2.7. Sieć hydrograficzna

Głównym ciekim odwadniającym gminę jest rzeka Pyszna, dopływ Oleśnicy, która z kolei wpada do Warty jako jej lewobrzeżny dopływ. Dolina Pysznej jest miejscami szeroka i charakteryzuje się skomplikowaną, bogatą siecią cieków. Na terenie gminy Ostrówek występuje wiele rzek i rowów melioracyjnych. Są to rzeki nizinne o niewielkich spadkach, krętych korytarzach oraz podmokłych dolinach, dodatkowo poprzecinane systemem kanałów odwadniających.

Teren gminy jest ubogi w naturalne zbiorniki wodne. Największe z nich znajdują się w Ostrówku, w tym zbiorniki w parku zespołu dworsko-parkowego oraz sztuczny zbiornik przy drodze krajowej, utworzony w wyniku rekultywacji złoża. Duże powierzchnie zajmują również stawy w Bolkowie, Rudlicach i Piskorniku. Małe oczka wodne spotykane są w lasach na terenach wilgotnych oraz w bagniskach śródlęśnych. Wszystkie te zbiorniki stanowią istotny element krajobrazu gminy i pełnią ważną funkcję rezerwuarów wodnych.

Przez obszary objęte projektem planu miejscowego nie przebiega żadna rzeka. Natomiast obszar drugi zlokalizowany jest w odległości około 130 m od rzeki Pysznej.

2.8. Zabytki objęte formami ochrony lub ujęte w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków oraz dobra kultury współczesnej

Zadania samorządów w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego opierają się przede wszystkim na przepisach ustawy z 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Realizacja zadań związanych z ochroną zabytków stanowi jedno z ustawowych zadań własnych gminy. W ich ramach samorząd prowadzi gminną ewidencję zabytków, opracowuje gminny program opieki nad zabytkami oraz uwzględnia kwestie ochrony dziedzictwa kulturowego przy sporządzaniu i aktualizowaniu dokumentów strategicznych i planistycznych.

Stanowiska archeologiczne

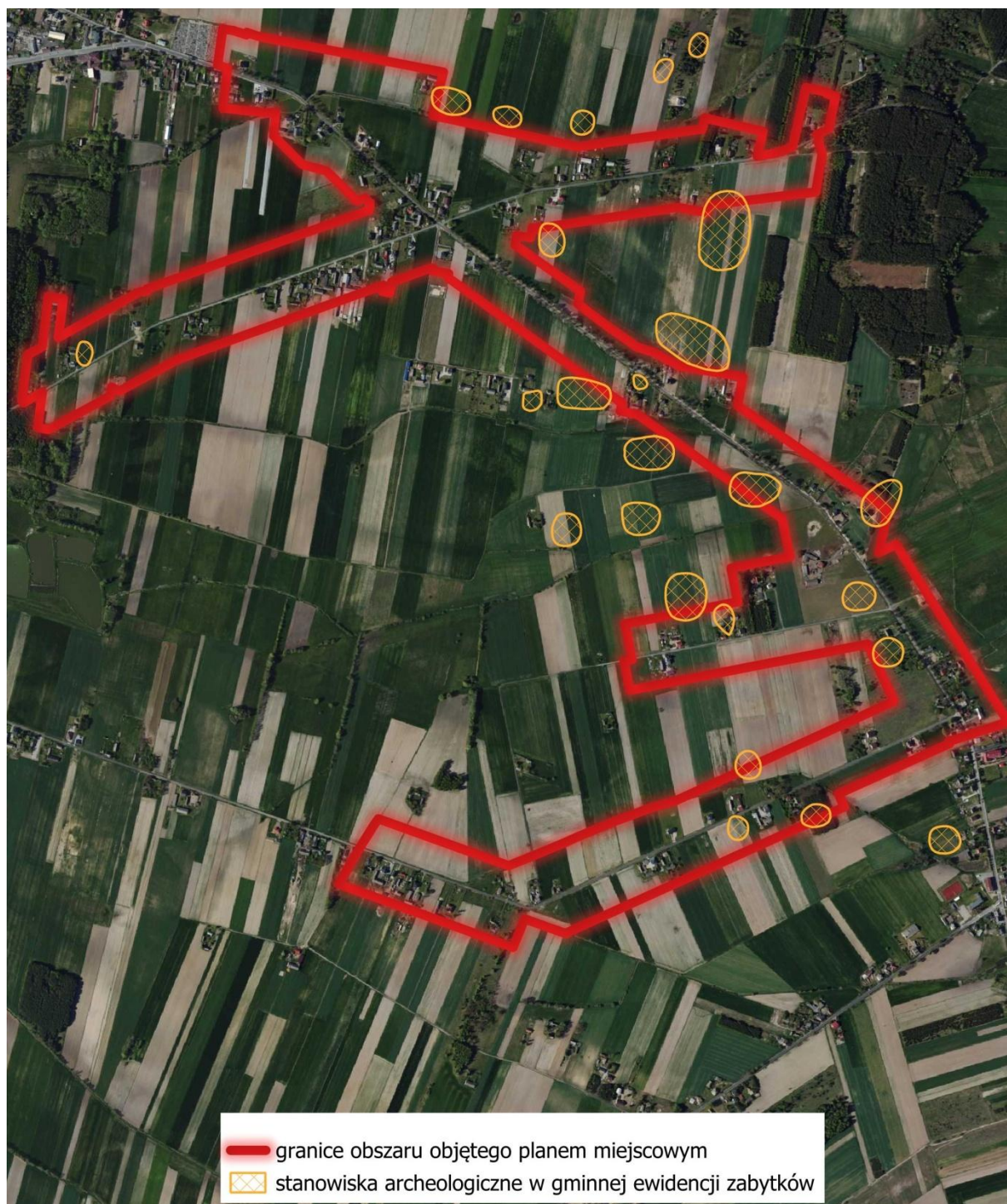
Zgodnie z gminną ewidencją zabytków archeologicznych na terenie gminy znajduje się szereg stanowisk archeologicznych, będących świadectwem wielowiekowego osadnictwa.

Wykaz stanowisk archeologicznych znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków zlokalizowanych na obszarze objętym planem miejscowym:

1. Rudlice 7 (stan. 13 na obszarze AZP 75-44), zespół stanowisk F
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka brązu: okres III-V
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
2. Rudlice 10 (stan. 16 na obszarze AZP 75-44), zespół stanowisk E
 - osada kultury polskiej, późne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
3. Rudlice 12 (stan. 40 na obszarze AZP 75-44)
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
4. Skrzynno – Osiny 27 (stan. 1 na obszarze AZP 75-44), zespół stanowisk G
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
5. Skrzynno – Osiny 33 (stan. 7 na obszarze AZP 75-44), zespół stanowisk G
 - osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, późne średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
6. Skrzynno – Osiny 34 (stan. 8 na obszarze AZP 75-44), zespół stanowisk G
 - osada kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury, okres nowożytny
7. Skrzynno – Osiny 35 (stan. 9 na obszarze AZP 75-44), zespół stanowisk L

- punkt osadniczy kultury nieokreślonej, pradzieje
 - punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
 - osada kultury polskiej, XVI-XVIII w.
8. Skrzynno – Osiny 38 (stan. 12 na obszarze AZP 75-44), zespół stanowisk G
- punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
9. Skrzynno – Numerek 40 (stan. 37 na obszarze AZP 75-44)
- zespół stanowisk L
- punkt osadniczy kultury łużyckiej/pomorskiej, epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury polskiej, okres nowożytny
10. Skrzynno – Numerek 41 (stan. 38 na obszarze AZP 75-44)
- zespół stanowisk L
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVI-XVIII w.
11. Skrzynno – Piasek 28 (stan. 2 na obszarze AZP 75-44), zespół stanowisk G
- punkt osadniczy kultury pucharów lejkowatych, epoka kamienia: neolit
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
12. Skrzynno – Piasek 29 (stan. 3 na obszarze AZP 75-44)
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
13. Skrzynno – Piasek 30 (stan. 4 na obszarze AZP 75-44)
- punkt osadniczy kultury łużyckiej, epoka żelaza: okres halsztacki
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
14. Skrzynno – Piasek 31 (stan. 5 na obszarze AZP 75-44), zespół stanowisk G
- punkt osadniczy kultury polskiej, średniowiecze
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.
15. Skrzynno – Piasek 32 (stan. 6 na obszarze AZP 75-44), zespół stanowisk G
- punkt osadniczy kultury przeworskiej, epoka żelaza: okres rzymski
 - punkt osadniczy kultury polskiej, XVII-XVIII w.

Rys. 7. Stanowiska archeologiczne na obszarze objętym planem miejscowym

Źródło: Opracowanie własne na podstawie <https://mapy.zabytek.gov.pl>

2.9. Warunki klimatyczne

Położenie fizyczno-geograficzne gminy sprawia, że nad jej teren napływają różne masy powietrza, z których dominują powietrze polarno-morskie i polarno-kontynentalne. Powoduje to znaczną zmienność pogody w ciągu doby i roku.

Średnia roczna temperatura powietrza w gminie wynosi 8,1°C, przy czym najzimniejszym miesiącem jest styczeń, a najcieplejszym lipiec. Średnia roczna amplituda temperatur sięga 19,8°C. Liczba dni bardzo mroźnych (z temperaturą maksymalną niższą od - 10°C) wynosi średnio 15,5 w roku, a dni upalnych (z temperaturą maksymalną wyższą od 30°C) około 10. Zima jest stosunkowo krótka, trwa ponad 70 dni. Czas trwania pokrywy śnieżnej wynosi 40-50 dni.

Średnia roczna wilgotność powietrza wynosi 60% i utrzymuje się na podobnym poziomie w poszczególnych miesiącach. Ważnym elementem klimatu są opady atmosferyczne. Ich roczna suma wynosi 606 mm, przy czym najwięcej spada w lipcu (96 mm) a najmniej a październiku (33 mm).

Najczęściej wiatry wieją z kierunków zachodniego i południowo-zachodniego, z istotnym udziałem wiatrów wschodnich, południowo-wschodnich i południowych, natomiast wiatry północne są najrzadsze. Średnia prędkość wiatru wynosi 4,0 m/s.

Największe zachmurzenie przypada na miesiące listopad i grudzień, a najmniejsze na sierpień i wrzesień. Rocznie przypada średnio 150 dni pochmurnych i 100 dni pogodnych, przy średnim nasłonecznieniu wynoszącym 5 godzin dziennie. Najwięcej słońca przypada na czerwiec, a najmniej na grudzień. Roczna suma usłonecznienia osiąga ok. 1600 godzin, a jej maksimum występuje w lipcu (ok. 240 godzin). Okres wegetacyjny trwa 220 dni.

3. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA ISTNIEJĄCYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI OBSZARÓW CHRONIONYCH

3.1. Zagrożenie atmosfery

Źródła antropogeniczne zanieczyszczeń powietrza na omawianych obszarach można podzielić na trzy grupy:

- Emisję punktową – zorganizowane źródła, takie jak kominy zakładów przemysłowych, powstające w wyniku spalania paliw i procesów technologicznych;
- Emisję liniową – związane z transportem drogowym i kolejowym, gdzie poszczególne odcinki dróg traktowane są jako emitery;
- Emisję powierzchniową – obejmującą zanieczyszczenia komunalne, pochodzące z palenisk domowych, gromadzenia i utylizacji odpadów oraz ścieków.

Największy wpływ na jakość powietrza mają procesy spalania paliw w gospodarstwach domowych i lokalnych kotłowniach, zwłaszcza w okresie grzewczym. W zwartej zabudowie utrudnione jest rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń. Emisje pochodzą zarówno z niskich kominów domowych, jak i z lokalnych kotłowni, w których paliwem jest głównie węgiel, często o wysokiej zawartości siarki.

Znaczącym źródłem zanieczyszczeń są również drogi o dużym natężeniu ruchu, w tym przede wszystkim: droga krajowa nr 45, droga wojewódzka nr 481, droga ekspresowa S8 oraz drogi powiatowe. Emisje komunikacyjne znajdują się nisko nad ziemią, dlatego szkodliwe substancje kumulują się głównie w pobliżu dróg, a ich wpływ na powietrze maleje wraz z oddaleniem. Brak jest dokładnych danych o wielkości emisji z transportu na terenie gminy, niemniej sektor ten coraz bardziej oddziałuje na stan powietrza.

Substancje powstające w wyniku spalania paliw zanieczyszczają nie tylko powietrze, ale także gleby, a po wymywaniu z powierzchni gruntu także wody powierzchniowe i podziemne.

Oceny jakości powietrza na terenie Polski wykonywane są w odniesieniu do obszaru strefy. Teren inwestycji znajduje się na obszarze strefy łódzkiej, dla której w 2021 roku Główny Inspektorat Ochrony Środowiska wykonał ocenę jakości powietrza i na jej podstawie sklasyfikował strefy według kryterium ochrony zdrowia ludzi i ochrony roślin. Ocena pod kątem ochrony zdrowia została wykonana odrębnie dla 12 zanieczyszczeń: dwutlenku siarki (SO₂), dwutlenku azotu (NO₂), tlenku węgla (CO), ozonu (O₃), benzenu (C₆H₆), pyłu

zawieszonego PM10, pyłu zawieszonego PM2,5 oraz zanieczyszczeń oznaczanych w pyłe PM10: benzo(a)pirenu, arsenu, kadmu, niklu i ołowiu. Ocena pod kątem ochrony roślin została wykonana odrębnie dla trzech zanieczyszczeń: dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x) i ozonu (O₃).

W poniższej tabeli zestawiono wyniki klasyfikacji w strefie łódzkiej z 2022 r. z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia.

Tab.2. Klasyfikacja strefy łódzkiej dla poszczególnych zanieczyszczeń z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia

SO ₂	NO ₂	PM2,5	C ₆ H ₆	CO	PM10	Pb w pyłe PM10	As w pyłe PM10	Cd w pyłe PM10	Ni w pyłe PM10	B(a)P w pyłe PM10	O ₃
A	A	C ₁	A	A	C	A	A	A	A	C	A

Źródło: opracowanie własne na podstawie Stan środowiska w województwie łódzkim

Objaśnienia:

klasa A – stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych.

klasa C – stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, w przypadku, gdy margines tolerancji nie jest określony – poziom dopuszczalny i poziomy docelowy.

- 1) Dla ozonu – poziom celu długoterminowego, strefa uzyskała klasę D2
- 2) Dla pyłu PM2,5 – poziom dopuszczalny I faza, strefa łódzka uzyskała klasę A

Ze względu na ochronę roślin strefa łódzka została zakwalifikowana do klasy A (brak przekroczeń) ze względu na poziomy dla SO₂, NO_x i O₃.

W związku z odnotowanymi przekroczeniami dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń powietrza wprowadzono uchwałę antysmogową oraz opracowano Program ochrony powietrza wraz z planem działań krótkoterminowych dla strefy łódzkiej. Dokument ten koncentruje się głównie na redukcji emisji, w szczególności pochodzącej z indywidualnych źródeł ogrzewania.

Podsumowując, mimo braku dużych źródeł przemysłowych na terenie gminy Ostrówek, jakość powietrza może ulegać okresowemu pogorszeniu, zwłaszcza w sezonie grzewczym. Jednakże, dzięki sprzyjającym warunkom położenia oraz realizowanym działaniom proekologicznym, ogólny stan powietrza w gminie można uznać za zadowalający.

3.2. Stan wód powierzchniowych i podziemnych

Zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych jest przede wszystkim skutkiem oddziaływania źródeł punktowych oraz rozproszonych. Do najważniejszych zalicza się:

- Odprowadzanie ścieków z terenów wiejskich, gdzie rozbudowa sieci wodociągowej nie idzie w parze z budową kanalizacji i oczyszczalni – mimo dobrego dostępu do wody brakuje odpowiednich systemów jej oczyszczania;
- Wody opadowe spływające z powierzchni dróg, parkingów, utwardzonych placów oraz terenów stacji paliw;
- Spływy z obszarów rolniczych, związane m.in. z nadmiernym stosowaniem nawozów mineralnych, środków ochrony roślin oraz nawozów naturalnych, takich jak obornik czy gnojowica;
- Nieszczelne zbiorniki bezodpływowe oraz przypadki nielegalnego wykorzystywania nieużywanych studni do gromadzenia ścieków, co prowadzi do bezpośredniego skażenia wód podziemnych.

Wody powierzchniowe

Jednolite części wód powierzchniowych to wyraźnie wydzielone elementy wód, takie jak rzeki (lub ich odcinki), jeziora czy inne zbiorniki. Dzieli się je na naturalne, dla których określa się stan ekologiczny, oraz na sztuczne i silnie przekształcone, powstałe lub zmienione wskutek działalności człowieka, w przypadku których ocenia się ich potencjał ekologiczny.

Ocena JCW obejmuje trzy podstawowe aspekty: stan lub potencjał ekologiczny, stan chemiczny oraz stan ogólny wód. Stan/potencjał ekologiczny ustala się na podstawie elementów biologicznych, fizykochemicznych i hydromorfologicznych, przypisując go do jednej z pięciu klas:

- Klasa I – bardzo dobry stan ekologiczny lub maksymalny potencjał ekologiczny,
- Klasa II – dobry stan lub potencjał ekologiczny,
- Klasa III – umiarkowany,
- Klasa IV – słaby,
- Klasa V – zły.

Stan chemiczny określa się na podstawie wskaźników jakości i dzieli na dobry lub poniżej dobrego.

Ostateczna ocena stanu JCW zależy od połączenia tych dwóch elementów. Za dobry uznaje się go wtedy, gdy zarówno stan chemiczny, jak i ekologiczny (lub potencjał ekologiczny) są co najmniej dobre. W przeciwnym razie stan wód klasyfikowany jest jako zły.

Na obszarach objętych projektem planu miejscowego wyodrębniono jednolite części wód powierzchniowych (JCWP):

- Oleśnica do Pysznej,
- Oleśnica od Pysznej do ujścia,

Wszystkie te JCWP znajdują się w obrębie dorzecza Odry.

Tab.3. Stan JCWP zlokalizowanych na terenie gminy Ostrówek

Nazwa JCWP	Status	Aktualny stan wód (ogólny)	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Zakładany cel środowiskowy	Termin osiągnięcia zakładanego celu	Uzasadnienie odstępstwa
Oleśnica do Pysznej RW60001018187	naturalna część wód	zły stan wód	zagrożona	umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [azot ogólny, azot amonowy, azot azotanowy]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości); stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry	do 2027 r.	Odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: fosforany, OWO. Jest to spowodowane warunkami naturalnymi (wskazanymi w kolumnie pn. „Warunki naturalne uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych w perspektywie do końca 2027 r. (lub roku 2039 - dla substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE)”) a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości
Oleśnica od Pysznej do ujścia RW600011181899	naturalna część wód	zły stan wód	zagrożona	dobry stan ekologiczny, dobry stan chemiczny	do 2027 r.	

						technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań).
--	--	--	--	--	--	--

Źródło: opracowanie własne na podstawie <http://karty.apgw.gov.pl:4200/jcw-powierzchniowe>

Wody podziemne

Monitoring wód podziemnych umożliwia śledzenie zmian ich składu chemicznego oraz zasobów ilościowych, a także wczesne wykrywanie pojawiających się zagrożeń. Jego głównym zadaniem jest wspieranie działań ograniczających negatywny wpływ działalności człowieka na te wody, które ze względu na wysoką jakość i znaczące zasoby stanowią istotne źródło zaopatrzenia w wodę.

Na poziomie regionalnym monitoring wód podziemnych koncentruje się na ocenie stanu chemicznego w punktach pomiarowo-kontrolnych (ujęciach), analizie długoterminowych zmian jakości jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) oraz identyfikowaniu potencjalnych zagrożeń na obszarze województwa łódzkiego.

Obszary objęte projektem planu miejscowego znajdują się w obrębie Jednolitej Części Wód Podziemnych GW600082 obszaru dorzecza Odry w regionie wodnym Warty. Jej charakterystykę przedstawia poniższa tabela.

Tab.4. Stan JCWPd zlokalizowanego na terenie gminy Ostrówek

Numer JCWPd	Status		Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Zakładany cel środowiskowy	Termin osiągnięcia zakładanego celu	Uzasadnienie odstępstwa
	ilościowy	chemiczny				
GW600082	dobry	dobry	niezagrożona	dobry stan ilościowy, dobry stan chemiczny	2027	nie dotyczy

Źródło: opracowanie własne na podstawie <http://karty.apgw.gov.pl:4200/jcw-podziemne>

3.3. Zagrożenie spowodowane oddziaływaniem elektroenergetycznym

Źródła niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego obejmują m.in. systemy wytwarzania i przesyłu energii elektrycznej, nadajniki radiowe i telewizyjne,

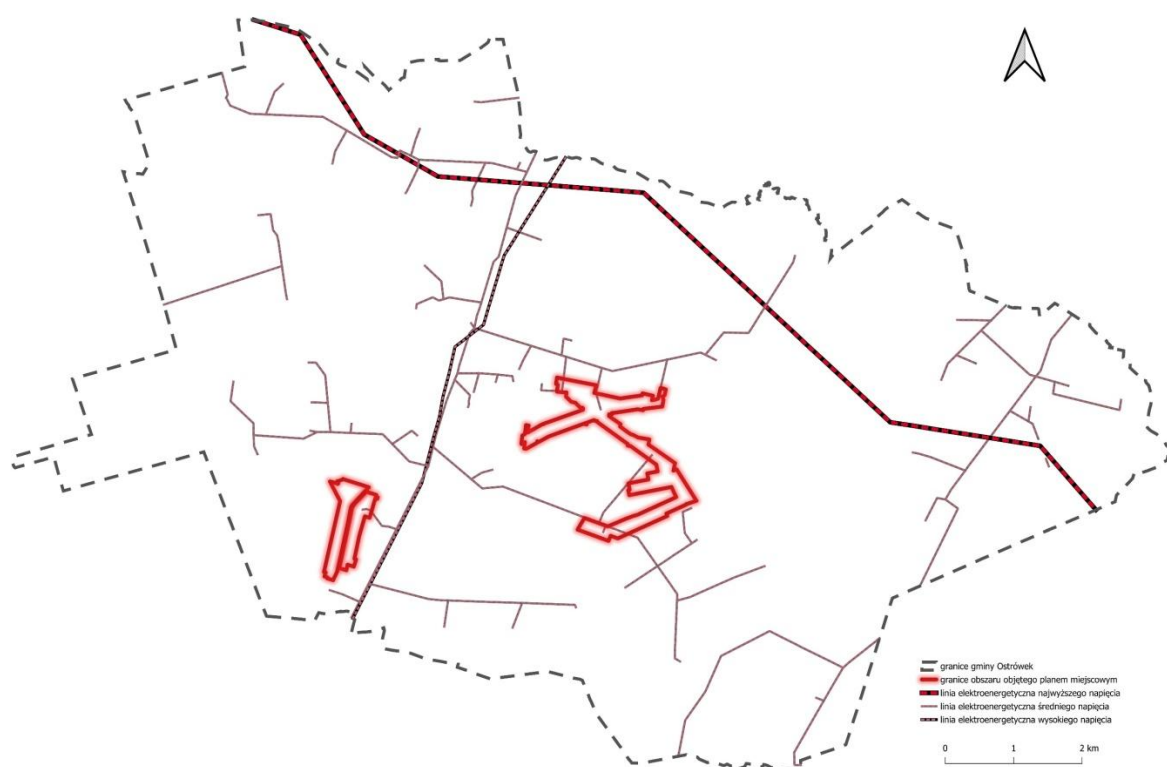
infrastrukturę telefonii komórkowej, a także urządzenia stosowane w diagnostyce, terapii, przemyśle oraz gospodarstwach domowych. Oznacza to, że promieniowanie to jest powszechnie obecne w środowisku.

Negatywny wpływ na środowisko oraz zdrowie człowieka mogą wywierać urządzenia emitujące fale elektromagnetyczne o wysokiej częstotliwości, w tym radiofale (0,1-300 MHz) oraz mikrofale (300-300 000 MHz), funkcjonujące w przestrzeni przyrodniczej.

Na terenie gminy Ostrówek do sztucznych źródeł pól elektromagnetycznych, które mogą stanowić potencjalne zagrożenie, zalicza się:

- Linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym 400kV, 110kV;;
- Stacje bazowe telefonii komórkowej,
- Urządzenia emitujące pola elektromagnetyczne wykorzystywane m.in. w placówkach medycznych, a także przez policję i straż pożarną.

Rys. 8. Linie elektroenergetyczne na terenie gminy Ostrówek

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z bazy BDOT10k

3.4. Zagrożenie powodziowe

Zgodnie z zapisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo Wodne art. 16 pkt 43 powódź to czasowe pokrycie przez wodę terenu, który w normalnych warunkach nie jest pokryty wodą,

w szczególności wywołane przez wezbranie wody w ciekach naturalnych, zbiornikach wodnych, kanałach oraz od strony morza.

Na terenie gminy Ostrówek występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią, które znajdują się w dolinie rzek: Pysznej i Oleśnicy. Rzeką Pyszna jest dopływem Oleśnicy, która z kolei stanowi lewostronny dopływ Warty. Dolina Pysznej jest miejscami szeroka z zawikłaną i bogatą siecią rzeczną. Na całym obszarze liczne są mniejsze cieki i rowy melioracyjne.

Sposób zagospodarowania wskazanych obszarów musi uwzględniać przepisy Prawa Wodnego, a w szczególności obowiązujące zakazy. Według danych udostępnionych przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie na terenie gminy Ostrówek wyróżnia się trzy kategorie ryzyka powodzi:

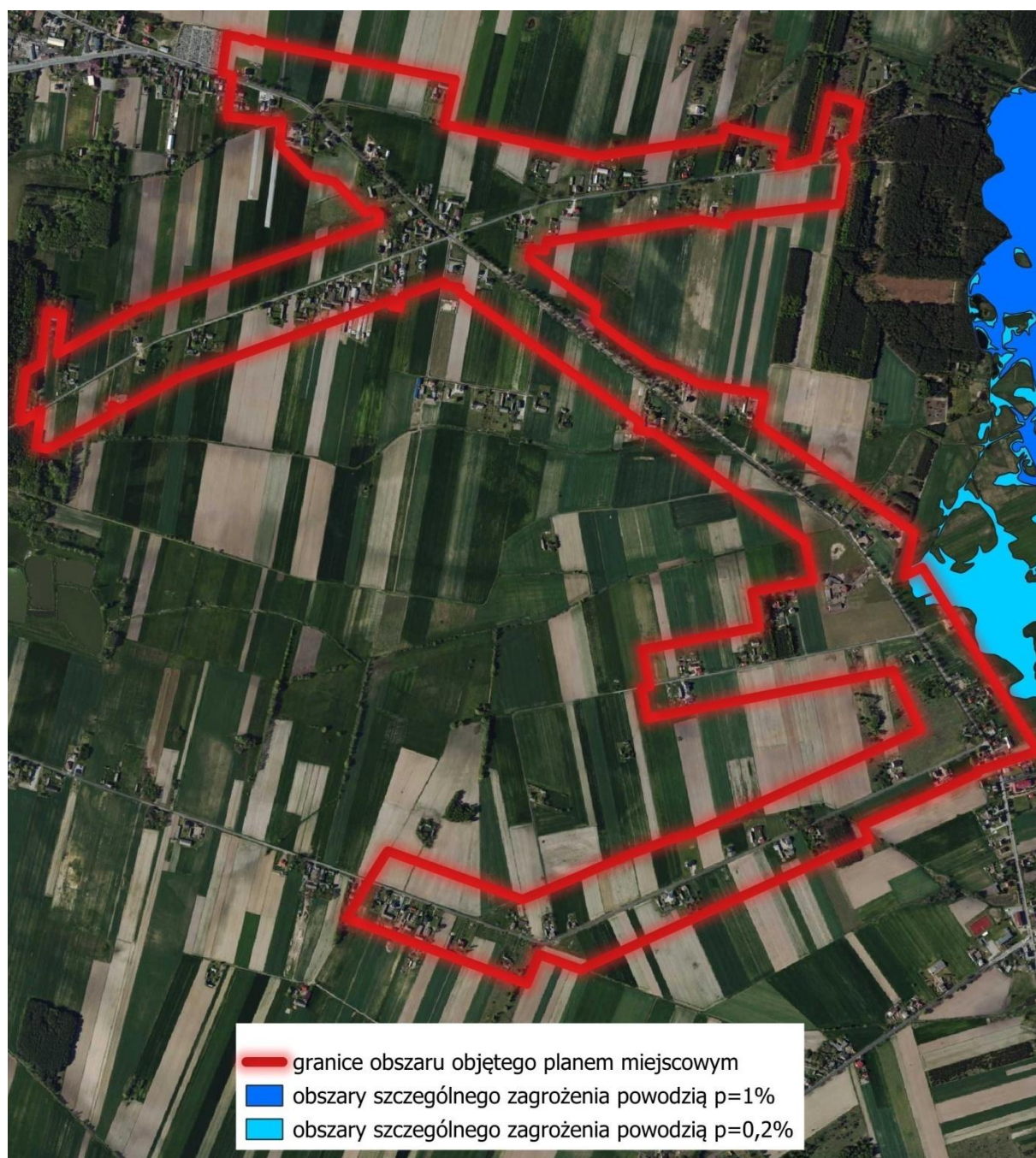
- Obszary szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2% - powódź na tych obszarach występuje raz na 500 lat;
- Obszary szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1% - powódź na tych obszarach występuje raz na 100 lat;
- Obszary szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi 10% - powódź na tych obszarach występuje raz na 10 lat.

Ponadto gmina znajduje się poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 16 pkt 34) lit. c) Prawa Wodnego, tj. obszarem między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym, w który wbudowano trasę wału.

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, zgodnie z treścią ustawy, zakazuje się gromadzenia ścieków, nawozów naturalnych, środków chemicznych, a także innych substancji mogących zanieczyścić wody, jak również lokalizacji nowych cmentarzy. Na takich obszarach nie należy również lokalizować nowej zabudowy oraz trzeba wykluczyć zagospodarowanie terenu, które powoduje wzrost ryzyka powodziowego, zmniejszające stopień naturalnej retencji zlewni oraz pogarszające warunki przepływu wód, w tym powodziowych.

W granicach obszaru objętego planem miejscowym w obrębach ewidencyjnych Ostrówek, Rudlice, Skrzywno, na małym fragmencie znajduje się obszar szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2%

Rys. 9. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią w granicach obszaru objętego planem miejscowym

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych dotyczących obszaru zagrożenia powodziowego pozyskanych od Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie

4. ANALIZA I OCENA CELÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM ALBO KRAJOWYM, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Podstawy prawne przeprowadzania strategicznych ocen oddziaływania na środowisko zostały szczegółowo określone zarówno w przepisach prawa Unii Europejskiej, jak i w prawodawstwie krajowym. Regulacje dotyczące ochrony środowiska wynikające z projektowanego dokumentu opierają się na zapisach ustawy Prawo ochrony środowiska, przepisach powiązanych ustaw, aktach wykonawczych oraz odpowiednich dyrektywach unijnych.

Obowiązujące obecnie przepisy prawa krajowego pozostają zasadniczo zgodne z postanowieniami Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. dotyczącej oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (tzw. dyrektywa SEA). Uwzględniają one również regulacje związane z siecią obszarów Natura 2000, wynikające z Dyrektywy 79/409/EWG (Dyrektywa Ptasia) oraz Dyrektywy 92/43/EWG (Dyrektywa Siedliskowa).

Ustawa Prawo ochrony środowiska oraz ustawa z dnia 3 października 2008 r. roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wdrażają do polskiego systemu prawnego szereg dyrektyw unijnych, w tym m.in.:

- dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 roku w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.198 z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne) oraz dyrektywy Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 roku zmieniająca dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne;
- dyrektywy wodnej (Dz. U. UE L z 2000r. Nr 327, poz.1.) Dyrektywa 2000/60/We Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej,
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 roku w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne);

- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 roku przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 156 z 25.06.2003; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne);
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 roku w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne);
- dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim. Dyrektywa weszła w życie 26 listopada 2007r., a jej głównym celem jest ustanowienie ram dla oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, w celu ograniczenia negatywnych konsekwencji dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, związanych z powodzią na terytorium Wspólnoty;
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 roku dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2008).

Ponadto polskie prawodawstwo uwzględnia ustalenia:

- dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 roku w sprawie odpowiedzialności za zapobieganie i naprawę szkód w środowisku (Dz. U. WE L 143/56 z 30.04.2004);
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 roku dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2008);
- dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 roku w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975, L 78 z 26.03.1991 i L 377 z 23.12.1991);
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/49/WE z dnia 25 czerwca 2002 roku odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. Urz. WE L 189 z 18.07.2002).

Ponadto w polskim prawodawstwie uwzględniono również inne akty prawa unijnego, takie jak dyrektywy dotyczące odpowiedzialności za szkody w środowisku, gospodarki odpadami czy ochrony przed hałasem.

Równocześnie Polska uczestniczy w licznych inicjatywach i porozumieniach międzynarodowych dotyczących ochrony środowiska oraz zrównoważonego rozwoju. Wśród nich znajdują się m.in.:

- Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt (Konwencja Bońska z 23.06.1979 roku);
- Konwencja o różnorodności biologicznej z Nairobi z 22.05.1992 r.; – Konwencja w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości (Konwencja Genewska z 13.11.1979 r.);
- Konwencja w sprawie ochrony warstwy ozonowej (Konwencja Wiedeńska z 22.03.1985 r.);
- Konwencja o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych z 22.03.1989 r. (Konwencja Bazylejska);
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UN FCCC) z 5 06.1992 r.;
- Konwencja o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych z dnia 17.03.1992 r.;
- Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym (Konwencja z Espoo z 25.02.1991 r.);
- Konwencja EKG ONZ w sprawie społecznego dostępu do informacji, podejmowania decyzji i sądownictwa w ochronie środowiska (Konwencja z Aarhus z czerwca 1998 r.).

Wymienione dyrektywy i konwencje zostały wdrożone do polskiego systemu prawnego i znajdują odzwierciedlenie w projektowanym dokumencie. Uwzględnia on ich cele oraz wytyczne poprzez odpowiednie zapisy odnoszące się do ochrony poszczególnych elementów środowiska.

Dzięki temu dokument pozostaje spójny z dokumentami planistycznymi różnych szczebli i realizuje założenia polityki zrównoważonego rozwoju, rozumianego jako harmonijne uwzględnienie aspektów ekologicznych, gospodarczych i społecznych.

Realizacja tej zasady oraz zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego będzie osiągnięta poprzez działania uwzględniające zarówno przepisy krajowe, jak i międzynarodowe. Obejmują one m.in. utrzymanie równowagi przyrodniczej, racjonalne gospodarowanie zasobami środowiska oraz uwzględnianie uwarunkowań społecznych, gospodarczych i kulturowych. Działania te mają na celu poprawę jakości życia mieszkańców oraz wspieranie trwałego i zrównoważonego rozwoju, w szczególności poprzez rozwój infrastruktury technicznej oraz ochronę środowiska przyrodniczego.

Analiza zapisów projektu planu miejscowego w odniesieniu do celów określonych w Rozporządzeniu (UE) 2024/1991 w sprawie odbudowy zasobów przyrodniczych wskazuje, że dokument w odnosi się do wymogów dotyczących odbudowy ekosystemów, przy czym należy uwzględnić specyfikę obszaru objętego planem. Tereny objęte projektem planu zostały już na etapie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wskazane jako obszary przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, zagrodową, usługową, produkcyjną czy jako teren oczyszczalni ścieków, co oznacza, że kierunek ich zagospodarowania ma charakter kontynuacyjny i nie stanowi nowej presji przestrzennej. W tym kontekście zapisy planu koncentrują się przede wszystkim na ograniczeniu potencjalnych oddziaływań środowiskowych.

W zakresie ekosystemów lądowych i rolniczych, że wprowadzone zakazy realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko, a także regulacje dotyczące lokalizacji instalacji mogących generować uciążliwości, przyczyniają się do ograniczenia presji antropogenicznej.

Istotnym elementem środowiskowym na analizowanym obszarze jest obecność gruntów zmeliorowanych. Plan dopuszcza likwidację urządzeń melioracji wodnych pod warunkiem zachowania funkcjonowania systemu drenażowego, co potencjalnie może przyczynić się do poprawy retencji wodnej i częściowego odtworzenia naturalnych stosunków wodnych. Należy jednak podkreślić, że przez obszar objęty planem nie przebiegają ciekі wodne, a najbliższa rzeka znajduje się poza jego granicami (w sąsiedztwie jednego z obszarów), w związku z czym plan nie odnosi się do kwestii odbudowy ciągłości ekologicznej rzek ani funkcji równin zalewowych.

W odniesieniu do ekosystemów miejskich należy wskazać, że analizowane obszary położone są w gminie wiejskiej i nie posiadają cech obszaru zurbanizowanego w rozumieniu polityk unijnych dotyczących zielonej infrastruktury miejskiej. W związku z tym brak szczegółowych zapisów w tym zakresie należy uznać za uzasadniony charakterem obszaru.

W zakresie ochrony zapylaczy projekt planu nie zawiera dedykowanych rozwiązań, jednak pośrednio sprzyja zachowaniu warunków ich bytowania poprzez określenie minimalnych powierzchni biologicznie czynnych oraz ograniczenie intensywności zagospodarowania.

W odniesieniu do ekosystemów leśnych plan wyznacza tereny lasów, dla których obowiązują zasady gospodarowania zgodne z planami urządzenia lasu oraz przepisami odrębnymi. Zapisy te zapewniają zachowanie istniejących zasobów leśnych.

Podsumowując, projekt planu miejscowego zawiera szereg regulacji o charakterze ochronnym, które przyczyniają się do ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko, w szczególności poprzez eliminację inwestycji mogących powodować znaczące obciążenia środowiskowe oraz utrzymanie określonych standardów jakości środowiska.

4.1. Analiza zgodności ustaleń planu miejscowego z zapisami Audytu Krajobrazowego

Na terenie gminy Ostrówek obowiązuje Audyt krajobrazowy województwa łódzkiego przyjęty Uchwałą nr XIII/150/25 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 15 kwietnia 2025 r. W granicach gminy wyznaczono krajobraz priorytetowy Las w Dolinie Oleśnicy o kodzie jednostki krajobrazowej 10-318.25-26. Jest to krajobraz należący do grupy A krajobrazów przyrodniczych, kulturowo (zazwyczaj ekstensywnie) użytkowanych, funkcjonujących głównie w wyniku działania procesów naturalnych jedynie w różnym stopniu modyfikowanych przez działalność człowieka. Typ to leśny z podtypem z przewagą siedlisk borowych.

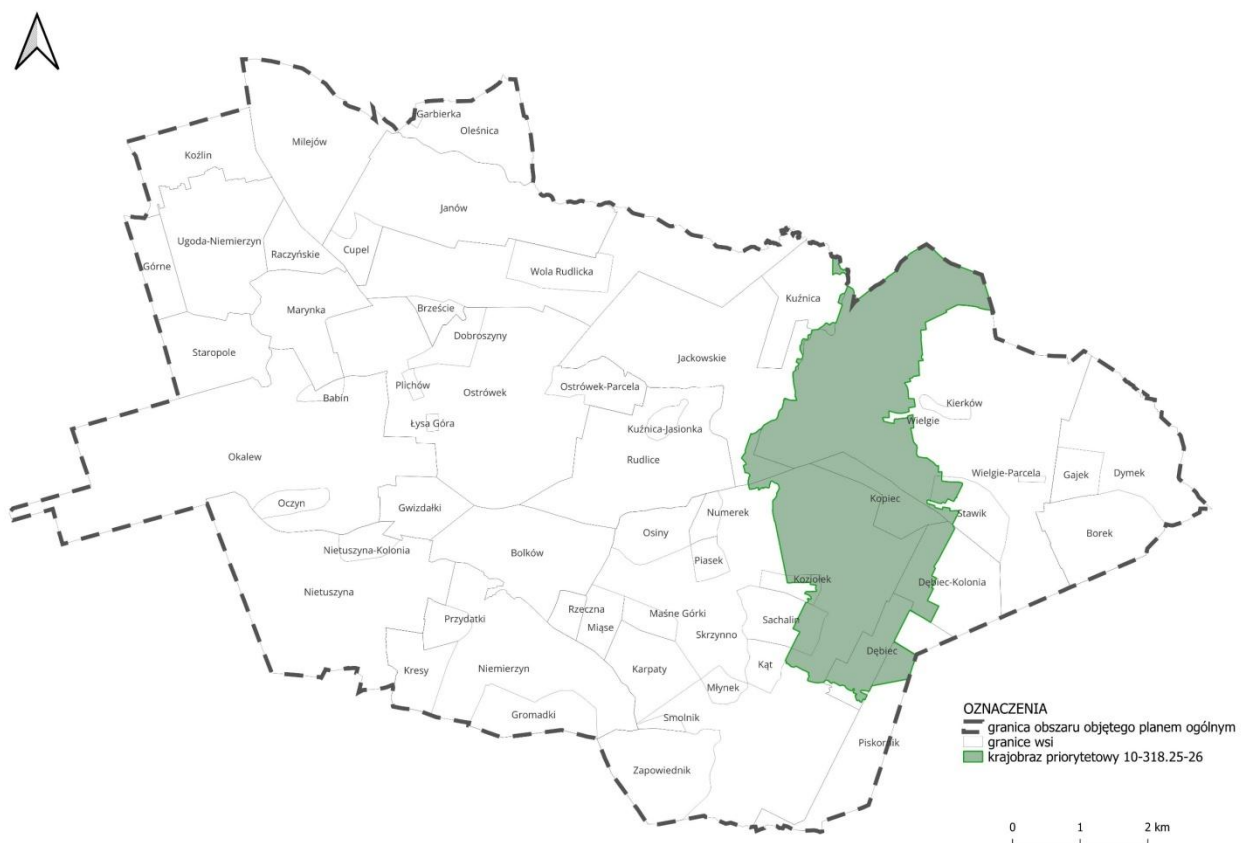
W Audycie krajobrazowym województwa łódzkiego znajdują się następujące rekomendacje dla tego krajobrazu na poziomie lokalnym (gminnym):

- Kształtowanie struktury przestrzennej z uwzględnieniem jako dominującej funkcji przyrodniczej i rekreacyjnej (C.II.2.1.);
- Utrzymanie dotychczasowego sposobu zagospodarowania, zgodnie z potrzebą zrównoważonego rozwoju i zasadą kształtowania ładu przestrzennego (C.II.2.1.);
- Zapewnienie naturalnych procesów przyrodniczych w ekosystemach (C.II.2.1.);
- Ograniczenie działań powodujących fizyczną i chemiczną degradację siedlisk przyrodniczych (C.II.2.1.);
- Zapobieganie niekorzystnym zmianom jakościowym i ilościowym w drzewostanach (C.II.2.1.);

- Ograniczenie barier przestrzennych oraz wprowadzanie rozwiązań umożliwiających zachowanie ciągłości korytarzy ekologicznych (np. wyznaczanie terenów wolnych od ogrodzeń i zabudowy pozwalających na migrację zwierząt) (C.II.2.1.);
- Prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej z uwzględnieniem zachowania trwałości lasów oraz wszystkich jego funkcji (C.II.2.1.);
- Prowadzenie racjonalnej gospodarki wodnej w sposób niezaburzający naturalnych procesów przyrodniczych w ekosystemach (C.II.2.1.);
- Prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej w sposób niezaburzający naturalnych procesów przyrodniczych w ekosystemach (C.II.2.1.);
- W przypadku realizacji zabudowy należy dążyć do zapewnienia jak największego udziału powierzchni biologicznie czynnej (C.II.2.1.);
- Lokalizacja nowych obiektów zabudowy na zasadzie uzupełnienia wolnych przestrzeni w obszarach zabudowanych z uwzględnieniem zachowania charakterystycznych cech schematu rozplanowania oraz walorów estetyczno-widokowych (C.II.2.1.);
- Wykluczenie lokalizacji zabudowy przeskalowanej pod względem powierzchni lub wysokości, np. wielkopowierzchniowych obiektów usługowych, budynków wielorodzinnych mieszkalnych, zespołów osiedlowych realizowanych w ramach tzw. urbanizacji łanowej i zabudowy rozproszonej (C.II.2.1.);
- Niewprowadzanie zabudowy w obrębie zwartych kompleksów leśnych, za wyjątkiem terenów zastanych podziałów i o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej (C.II.2.1.);
- Realizacja inwestycji celu publicznego w sposób zapewniający maksymalną ochronę walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych (C.II.2.1.);
- Realizacja inwestycji, zwłaszcza w zakresie infrastruktury technicznej, w sposób zapewniający maksymalną ochronę walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych poprzez planowanie infrastruktury we wspólnych korytarzach podziemnych, a w przypadku gdy nie jest to możliwe, wprowadzanie zieleni przesłaniającej (C.II.2.1.);
- Ograniczanie zagospodarowania generującego wielkoskalowe uciążliwości sanitarne (spowodowane np. emisją odorów, hałasu lub zapylenia) (C.II.2.1.);
- Ograniczenie skali zabudowy i zasięgu jej rozprzestrzeniania się oraz zacierania granic między obszarami zabudowy a terenami otwartymi i leśnymi (C.II.13.);

- Kontynuacja funkcji rekreacyjnej i zdrowotnej z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwoju, w tym ochrony krajobrazu (C.III.);
- Realizacja polityki przestrzennej na zasadach określonych w gminnych aktach planowania przestrzennego (C.III.);
- Uwzględnienie szczegółowych zasad ochrony krajobrazu w gminnych aktach planowania przestrzennego (C.III.).

Rys. 10. Założenia Audytu krajobrazowego województwa łódzkiego dla gminy Ostrówek

Źródło: opracowanie własne na podstawie Audytu krajobrazowego województwa łódzkiego

Analiza zgodności ustaleń projektowanego planu miejscowego z zapisami Audytu krajobrazowego województwa łódzkiego wskazuje, że wyznaczony krajobraz priorytetowy nie przebiega przez obszary objęte niniejszym planem miejscowym. Krajobraz ten znajduje się w odległości około 1 km od drugiego analizowanego obszaru. W związku z tym, bezpośrednie oddziaływania projektowanych ustaleń na krajobraz priorytetowy są wykluczone. Uwzględniając charakter planowanych funkcji terenów oraz istniejące uwarunkowania, możliwe oddziaływania pośrednie (wizualne, przestrzenne) na krajobraz priorytetowy są ograniczone.

Projekt planu miejscowego nie narusza rekomendacji zawartych w Audycie krajobrazowym na poziomie lokalnym, w tym zasad ochrony walorów przyrodniczych i krajobrazowych, zachowania ciągłości zieleni czy ochrony terenów o wysokiej wartości wizualnej. W związku z tym ustalenia planu pozostają zgodne z obowiązującym Audytem krajobrazowym województwa łódzkiego.

5. PRZEDSTAWIENIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO- PRZESTRZENNYCH

5.1. Informacje o głównych celach, zawartości oraz powiązaniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami

Celem sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest wskazanie terenów przeznaczonych pod zabudowę, zgodnie z polityką przestrzenną gminy określoną w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz z uwzględnieniem zasad ochrony środowiska przyrodniczego i kształtowania ładu przestrzennego.

Zakres planu odpowiada wymaganiom określonym w art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozostają w zgodności z:

- Planem zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ostrówek,

przy czym projekt planu nie narusza jego ustaleń, realizując założenia w nim przyjęte, w szczególności poprzez uwzględnienie kierunków rozwoju przestrzennego i funkcjonalnego określonych w studium.

5.2. Projektowane zagospodarowanie terenów

Podstawą formalną do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest Uchwała Rady Gminy Ostrówek Nr XIV/66/2025 z dnia 14 kwietnia 2025 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w obrębach ewidencyjnych Ostrówek, Rudlice, Skrzywno i Nietuszyna. Obszary objęte projektem planu przeznaczono na tereny zabudowy zagrodowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy usługowej, teren zabudowy produkcyjno-usługowej, teren infrastruktury technicznej.

Ustalenia projektu planu określają zasady modernizacji, rozbudowy oraz budowy systemów infrastruktury technicznej, w tym w szczególności sposób zaopatrzenia nieruchomości w wodę, energię elektryczną, gaz i ciepło, a także zasady odprowadzania ścieków oraz wód opadowych i roztopowych.

Ponadto projekt planu zawiera regulacje dotyczące rozwoju i modernizacji systemu komunikacyjnego, określając sposób obsługi komunikacyjnej terenów oraz zasady zapewnienia odpowiedniej liczby miejsc postojowych.

5.3. Zgodność z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska i ochrony przyrody

Wymagania wynikające z przepisów odrębnych w zakresie ochrony środowiska i przyrody wyznaczają zasady zapewnienia równowagi przyrodniczej oraz racjonalnego gospodarowania zasobami środowiska. W związku z tym ustalenia projektu planu ukierunkowane są na zapobieganie i ograniczanie potencjalnych zagrożeń, a także na podejmowanie działań zgodnych z obowiązującymi regulacjami prawnymi.

Projekt planu zawiera zapisy odnoszące się do ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego, w tym w szczególności:

- obowiązują przepisy odrębne dotyczące standardów jakości środowiska, w szczególności w zakresie hałasu, wibracji, emisji zanieczyszczeń oraz promieniowania elektromagnetycznego;
- obowiązują przepisy odrębne dotyczące budowli rolniczych, w szczególności w zakresie izolacji pasem zieleni, z uwagi na zapylenie, zapachy lub wydzielanie się substancji toksycznych;
- zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- zakaz realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określonych w przepisach odrębnych, z wyjątkiem: inwestycji celu publicznego, chowu i hodowli zwierząt, zabudowy systemami fotowoltaicznymi;
- zakaz lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię wiatru niespełniających warunków mikroinstalacji w rozumieniu przepisów o odnawialnych źródłach energii;
- plan nie zakazuje lokalizacji mikroinstalacji oraz niebędących mikroinstalacją pozostałych instalacji odnawialnych źródeł energii wytwarzających energię

elektryczną z energii promieniowania słonecznego, będących urządzeniami innymi niż wolnostojące;

- zakaz lokalizacji pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi w wyznaczonej strefie ochrony napowietrznej linii elektroenergetycznej 15kV o szerokości 7,5 m od osi tej linii elektroenergetycznej;
- zakaz lokalizacji biogazowni;
- zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
- obowiązek zachowania dopuszczalnego poziomu hałasu określonego w przepisach odrębnych dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem literowym:
MN jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
MN-U, jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych,
RZM jak dla terenów zabudowy zagrodowej;
- wszelkie działania w terenie nie mogą powodować przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu określonego w przepisach odrębnych, w sąsiednich terenach chronionych akustycznie.

Analizowany projekt nie przewiduje realizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony przyrody i środowiska oraz pozostaje zgodny z wymaganiami określonymi w przepisach odrębnych w tym zakresie.

5.4. Ochrona różnorodności biologicznej

Ochrona różnorodności biologicznej obejmuje działania ukierunkowane na trwałe zachowanie wszystkich jej elementów. Realizowana jest zarówno poprzez ochronę w miejscu naturalnego występowania organizmów (ochrona in situ), jak i poza nim (ochrona ex situ), w przypadku gatunków, podgatunków i odmian zagrożonych.

Ochrona in situ polega na zachowaniu gatunków w ich naturalnym środowisku, poprzez utrzymanie niezmiennych warunków siedliskowych oraz ograniczenie lub dostosowanie pozyskiwania osobników do ich zdolności regeneracyjnych. Formą realizacji tej ochrony są przede wszystkim obszary chronione, takie jak parki narodowe i rezerваты przyrody. Z kolei ochrona ex situ polega na ochronie gatunków poza ich naturalnym środowiskiem, poprzez przeniesienie ich do warunków zastępczych (naturalnie lub sztucznie stworzonych), wymagających stałej opieki człowieka. Może ona obejmować całe osobniki roślin albo ich nasiona, bulwy i kłącza, całe osobniki zwierząt lub ich materiał rozrodczy.

Działania tego typu prowadzone są głównie przez wyspecjalizowane instytucje, takie jak jednostki naukowe, ogrody botaniczne i zoologiczne czy administrację ochrony przyrody.

Położenie analizowanych obszarów w sąsiedztwie terenów zabudowanych oraz podlegających procesom urbanizacji powoduje, że środowisko przyrodnicze jest w znacznym stopniu przekształcone oraz charakteryzuje się niewielką różnorodnością gatunkową. Ze względu na niewielką powierzchnię obszaru objętego planem nie przewiduje się istotnego wpływu jego ustaleń na poziom różnorodności biologicznej w skali gminy.

Projekt planu miejscowego nie wprowadza szczególnych rozwiązań dedykowanych ochronie różnorodności biologicznej. W odniesieniu do terenów przeznaczonych pod zabudowę określono natomiast minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej oraz obowiązek realizacji i modernizacji infrastruktury technicznej zgodnie z obowiązującymi przepisami.

5.5. Projektowane zagospodarowanie wynikające z potrzeb ochrony zabytków środowiska kulturowego

W granicach obszarów objętych planem występują stanowiska archeologiczne, co determinuje konieczność uwzględnienia wymogów ochrony dziedzictwa kulturowego w procesie zagospodarowania terenu. Na obszarze lokalizacji zabytku archeologicznego, w przypadku robót ziemnych lub dokonywania zmiany charakteru dotychczasowej działalności, należy postępować zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony zabytków. Wyznaczono strefy ochrony archeologicznej, w których to nakazuje się przeprowadzenie badań archeologicznych w formie nadzoru archeologicznego, przy realizacji robót ziemnych lub dokonaniu zmiany dotychczasowej działalności wiążącej się z naruszeniem struktury gruntu.

Wprowadzone ustalenia mają na celu zachowanie i ochronę zasobów dziedzictwa archeologicznego poprzez zapewnienie ich rozpoznania, dokumentacji oraz odpowiednich działań zabezpieczających przed ich zniszczeniem. Jednocześnie należy wskazać, że przyjęte rozwiązania nie wykluczają możliwości zagospodarowania terenu, jednakże warunkują jego realizację koniecznością uwzględnienia wymogów ochrony konserwatorskiej. W konsekwencji wpływ ustaleń planu na środowisko kulturowe należy ocenić jako pozytywny, gdyż zapewniają one mechanizmy minimalizujące ryzyko utraty cennych zasobów archeologicznych.

5.6. Adaptacja do zmian klimatu

Zmieniające się warunki klimatyczne i środowiskowe wiążą się z występowaniem szeregu zagrożeń, do których należą w szczególności: fale upałów (wpływające m.in. na zdrowie ludzi, powodujące straty w uprawach oraz zwiększające ryzyko pożarów), susze (skutkujące ograniczoną dostępnością i pogorszeniem jakości wód oraz wzrostem zapotrzebowania na zasoby wodne), powodzie, intensywne opady atmosferyczne, burze i silne wiatry (powodujące uszkodzenia infrastruktury, zabudowy i terenów rolnych), a także fale chłodu oraz szkody wynikające z cykli zamarzania i odmarzania.

Ze względu na niewielką powierzchnię obszaru objętego projektem planu, wpływ zmian klimatu na jego ustalenia uznaje się za nieistotny. Jednocześnie przyjmuje się, że zapisy projektowanego dokumentu wykazują stosunkowo wysoką odporność na skutki zmian klimatycznych, w tym zdarzeń o charakterze ekstremalnym.

Potencjalnym zagrożeniem na analizowanym obszarze może być przede wszystkim intensywny spływ wód opadowych z powierzchni uszczelnionych, takich jak dachy czy nawierzchnie utwardzone, co ogranicza możliwość ich naturalnej retencji w obrębie powierzchni biologicznie czynnych. W celu przeciwdziałania tym zjawiskom w planie określono odpowiednie wskaźniki zagospodarowania terenu oraz zasady gospodarowania wodami opadowymi i roztopowymi, w tym ich zagospodarowanie w obrębie terenów biologicznie czynnych lub odprowadzanie do urządzeń retencyjnych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Uznaje się, że skala opracowania nie uzasadnia wprowadzania szczegółowych, systemowych rozwiązań w zakresie przeciwdziałania skutkom zmian klimatu. Kwestie te będą uwzględniane głównie na etapie projektowania i realizacji poszczególnych inwestycji, poprzez dobór odpowiednich rozwiązań technicznych i technologicznych.

6. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA

6.1. Źródła przewidywanego oddziaływania na środowisko

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, a także Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wyróżnia się trzy kategorie przedsięwzięć:

- takie, które zawsze znacząco oddziałują na środowisko;
- takie, które mogą potencjalnie wywierać istotny wpływ,
- przypadki, w których zmiany w istniejących obiektach powodują ich zakwalifikowanie do jednej z powyższych grup.

W projekcie planu miejscowego zakazuje się realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i dopuszcza się przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

6.2. Przewidywane oddziaływanie

W ramach prognozy oddziaływania projektu planu miejscowego na środowisko przeprowadzono analizę potencjalnego wpływu realizacji zapisów planu na środowisko przyrodnicze, której wyniki przedstawiono w tabelach. W analizie wyróżniono trzy rodzaje oddziaływań:

- Oddziaływania bezpośrednie – wynikają wprost z realizacji inwestycji lub planu i wpływają na środowisko bez udziału innych czynników;
- Oddziaływania pośrednie – pojawiają się w wyniku zmian wywołanych przez inwestycję, ale za pośrednictwem innych elementów środowiska;
- Oddziaływania wtórne – są konsekwencją oddziaływań bezpośrednich lub pośrednich;
- Oddziaływania skumulowane – powstają w wyniku łącznego oddziaływania wielu inwestycji lub działań realizowanych jednocześnie lub w krótkim odstępie czasu na tym samym obszarze. Ich skutki mogą być większe niż suma pojedynczych efektów.

Pod względem czasu trwania wyróżnia się:

- Oddziaływania krótkoterminowe – pojawiają się i utrzymują tylko przez krótki okres, zazwyczaj w trakcie realizacji inwestycji;

- Oddziaływania średnioterminowe – utrzymują się przez pewien czas po zakończeniu inwestycji, ale nie są trwałe;
- Oddziaływania długoterminowe – trwają przez długi okres, często przez cały czas funkcjonowania inwestycji lub jeszcze dłużej.

Pod względem charakteru:

- Oddziaływania stałe – trwałe, obecne przez cały okres funkcjonowania inwestycji;
- Oddziaływania chwilowe – tymczasowe, pojawiają się w krótkim okresie i ustępują po zakończeniu określonej fazy inwestycji.

Oddziaływania mogą być także pozytywne, negatywne lub neutralne, w zależności od tego, czy przynoszą korzyści, powodują szkodę dla środowiska, czy nie wywołują istotnych zmian.

Takie uporządkowanie pozwala systematycznie ocenić wpływ planu na środowisko, wskazując zarówno potencjalne zagrożenia, jak i pozytywne efekty i jego realizacji.

Tab.5. Przewidywane oddziaływanie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej, ustalonych w planie miejscowym

Przewidywane oddziaływanie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej i zagrodowej												
Rodzaje oddziaływań Komponenty środowiska	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywne	negatywne	neutralne
Bioróżnorodność	+	+	+	+		+	+	+			+	
Ludzie	+			+		+	+		+			+
Zwierzęta	+	+	+	+		+	+	+	+		+	
Rośliny	+	+	+	+		+	+	+	+		+	
Woda	+	+	+	+	+	+	+	+	+			+
Powietrze	+	+		+	+	+	+		+		+	
Gleba	+			+		+	+	+	+		+	
Krajobraz	+				+	+	+	+				+
Klimat (akustyczny)	+	+	+	+	+	+	+	+	+		+	

Źródło: opracowanie własne

Inwestycje mieszkaniowe przewidziane w projekcie planu mogą wpływać nie tylko na pojedyncze gatunki roślin i zwierząt czy wybrane siedliska, ale również na całe ekosystemy oraz na wzajemne relacje między ich elementami. Niektóre z tych zmian mogą mieć charakter trwały, co wymaga szczególnej ostrożności przy planowaniu oraz zastosowania działań kompensacyjnych i łagodzących. Oddziaływanie inwestycji obejmuje także komfort życia mieszkańców, na etapie realizacji, a więc w trakcie budowy, poprzez emisję hałasu, pyłu czy czasowe utrudnienia komunikacyjne, oraz w okresie eksploatacji. Jednocześnie projekt przewiduje pozytywne skutki społeczne, takie jak poprawa infrastruktury, rozwój usług czy podniesienie jakości dostępnych mieszkań.

W trakcie realizacji prac budowlanych zwierzęta mogą być czasowo płoszone, a część gatunków może utracić swoje siedliska na stałe, co wpływa na ich populacje i naturalne zachowania. Oddziaływania skumulowane mogą powodować bardziej znaczące konsekwencje niż suma pojedynczych działań, co podkreśla konieczność uwzględnienia takich efektów w ocenie środowiskowej.

W odniesieniu do roślinności część gatunków może być trwale usunięta, a inne ulegną jedynie tymczasowym uszkodzeniom, np. wskutek prowadzenia robót budowlanych. Oddziaływania pośrednie mogą wynikać ze zmian wilgotności gleby, jej jakości czy lokalnej retencji wód, co z kolei wpływa na funkcjonowanie ekosystemów wodnych i sąsiednich terenów zielonych.

Różnicowanie czasowe skutków pozwala na lepsze zrozumienie dynamiki oddziaływań. Chwilowe skutki obejmują tymczasowe pogorszenie jakości powietrza i hałas w trakcie budowy, a także naruszenie struktury gleby podczas prac ziemnych. Stałe i długotrwałe skutki wiążą się z eksploatacją obiektów, czyli ogrzewaniem budynków, zwiększonym ruchem pojazdów, trwałym uszczelnieniem powierzchni terenu i zmianą struktury gleby, co wpływa na lokalne warunki wodne i mikroklimat.

Zmiany w krajobrazie i przestrzeni w początkowych fazach inwestycji mają charakter krótkotrwały, natomiast po zakończeniu prac będą oddziaływać trwale, wpływając na estetykę otoczenia i funkcje ekologiczne terenu. Oddziaływania pośrednie i wtórne mogą wynikać m.in. z natężenia ruchu pojazdów w sąsiedztwie inwestycji oraz zmian w sposobie użytkowania terenu, takich jak zwiększone zużycie wody, energii czy emisja zanieczyszczeń.

Warto dodać, że właściwe planowanie i stosowanie rozwiązań łagodzących, minimalne udziały powierzchni biologicznie czynnych przewidziane w projekcie planu miejscowego, pozwala znacznie ograniczyć negatywne skutki inwestycji, jednocześnie zachowując pozytywne efekty społeczne i ekologiczne. Dzięki temu rozwój zabudowy może

być zrównoważony i zgodny z zasadami ochrony środowiska oraz komfortu życia mieszkańców.

Tab.6. Przewidywane oddziaływanie terenów usług, produkcji oraz budynków produkcji rolniczej na terenach zabudowy zagrodowej, ustalonych w planie miejscowym

Przewidywane oddziaływanie terenów zabudowy usługowej, produkcyjnej, produkcji rolniczej												
Rodzaje oddziaływań Komponenty środowiska	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywne	negatywne	neutralne
Bioróżnorodność	+	+	+	+			+	+			+	
Ludzie		+		+	+		+					+
Zwierzęta		+	+	+			+	+			+	
Rośliny		+	+		+		+	+			+	
Woda		+			+				+			+
Powietrze		+		+			+			+		
Gleba	+				+		+	+			+	
Krajobraz	+			+			+	+			+	
Klimat (akustyczny)	+	+		+	+		+	+	+		+	+

Źródło: opracowanie własne

Realizacja terenów przeznaczonych pod zabudowę usługową, produkcyjną czy rolniczą wiąże się z różnorodnymi oddziaływaniami na środowisko. W przypadku zabudowy usługowej oddziaływania bezpośrednie obejmują zajęcie terenu, ingerencję w istniejącą roślinność oraz przekształcenie lokalnego krajobrazu. Oddziaływania pośrednie wynikają m.in. ze wzrostu natężenia ruchu pojazdów, zmian w hałasie czy lokalnych przekształceń hydrologicznych. W fazie budowy pojawiają się krótkotrwałe skutki, takie jak hałas czy zapylenie, natomiast większość efektów ma charakter długotrwały i stały. Pomimo przewagi oddziaływań negatywnych, możliwe są również korzyści społeczne, np. poprawa dostępności usług dla mieszkańców czy rozwój lokalnej infrastruktury.

Zabudowa produkcyjna wywiera silniejszy nacisk na środowisko, powodując bezpośrednie przekształcenia terenu, degradację gleby i zmiany w krajobrazie. W okresie eksploatacji pojawiają się oddziaływania pośrednie i wtórne, takie jak emisje zanieczyszczeń do powietrza i wód, hałas czy zakłócenia funkcjonowania korytarzy ekologicznych. W przypadku koncentracji podobnych inwestycji mogą wystąpić także skutki skumulowane.

Długotrwały charakter większości oddziaływań sprawia, że ingerencja w środowisko jest znacząca, choć inwestycje te mogą przynosić pozytywne efekty społeczne, w tym tworzenie nowych miejsc pracy.

Intensywna produkcja rolnicza, nawet bez rozbudowanej zabudowy, może powodować bezpośrednie przekształcenia gleby, zmiany stosunków wodnych oraz ograniczenia bioróżnorodności. Oddziaływania pośrednie i wtórne obejmują m.in. zanieczyszczenie wód nawozami, erozję gleb oraz presję na populacje zwierząt. W przypadku nagromadzenia działań rolniczych mogą wystąpić skutki skumulowane. Większość efektów jest długotrwała i negatywna, choć ekstensywne użytkowanie terenu może przynosić także skutki neutralne dla krajobrazu.

Tab.7. Przewidywane oddziaływanie terenu oczyszczalni ścieków

Przewidywane oddziaływanie terenu oczyszczalni ścieków												
Rodzaje oddziaływań Komponenty środowiska	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywne	negatywne	neutralne
Bioróżnorodność	+	+	+				+	+			+	
Ludzie	+	+		+	+		+	+	+		+	+
Zwierzęta	+	+	+	+			+	+			+	
Rośliny	+	+	+				+	+			+	
Woda	+		+	+	+		+	+		+	+	
Powietrze	+			+	+		+	+	+		+	
Gleba	+	+	+	+			+	+			+	
Krajobraz	+	+	+				+	+			+	
Klimat (akustyczny)	+	+	+	+	+		+		+		+	

Źródło: opracowanie własne

Na terenie objętym planem miejscowym zlokalizowana jest istniejąca oczyszczalnia ścieków. Analiza przewidywanych oddziaływań wskazuje, że przy prawidłowym funkcjonowaniu instalacji jej wpływ na bioróżnorodność, roślinność, zwierzęta, gleby, powietrze oraz krajobraz jest ograniczony i lokalny. Potencjalne oddziaływania na ludzi i klimat akustyczny są również niewielkie i mogą być zminimalizowane poprzez utrzymanie urządzeń w należytym stanie technicznym oraz stosowanie działań ograniczających emisję hałasu i odorów. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne pozostaje zgodne

z obowiązującymi standardami ochrony środowiska i jakości ścieków, przy zachowaniu obowiązujących norm i procedur eksploatacyjnych. W związku z powyższym funkcjonowanie istniejącej oczyszczalni ścieków nie generuje znaczących oddziaływań negatywnych na środowisko w kontekście ustaleń planu miejscowego.

7. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO

7.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i gleb

Zagospodarowanie terenów objętych projektem planu miejscowego nie powinno prowadzić do istotnych zmian w strukturze gleby. Oddziaływania na ten komponent środowiska wystąpią głównie w fazie realizacyjnej, podczas wznoszenia nowej zabudowy, budowy dróg, infrastruktury oraz wykonywania prac ziemnych, co może powodować naruszenie dotychczasowej struktury gruntu. W wyniku tych działań możliwe jest przemieszczanie warstw przypowierzchniowych oraz zmiany w składzie chemicznym i właściwościach fizycznych gleby, takich jak uziarnienie, zagęszczenie czy plastyczność. Pełne przekształcenie gleby będzie dotyczyć przede wszystkim powierzchni przeznaczonych pod budynki, parkingi i inne trwałe nawierzchnie, co jest jednak typowym i nieuniknionym efektem tego rodzaju inwestycji.

Na analizowanym obszarze rzeźba terenu była wcześniej kształtowana poprzez wyrównywanie podłoża, wykonywanie wykopów i nasypów pod fundamenty oraz budowę sieci infrastrukturalnych i układu drogowego. Kolejne zmiany wystąpią głównie na dotychczas niezagospodarowanych terenach, gdzie plan przewiduje rozwój i uzupełnienie zabudowy, co może zwiększyć intensywność zagospodarowania i powstanie nowych powierzchni utwardzonych.

Projekt planu określa zasady zagospodarowania oraz parametry zabudowy, takie jak maksymalna wysokość i intensywność zabudowy oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej. Ich przestrzeganie pozwala ograniczyć nadmierne uszczelnienie podłoża i negatywne skutki z tym związane.

Podsumowując, realizacja ustaleń projektu planu nie powinna powodować znaczących zmian ukształtowania terenu poza obszarami nowej zabudowy. Prace budowlane będą wiązać się naruszeniem wierzchniej warstwy gleby, dlatego konieczne jest jej właściwe zabezpieczenie i ewentualne ponowne wykorzystanie po zakończeniu robót. Wyznaczone strefy planistyczne i obszary uzupełnienia zabudowy mają na celu ograniczenie

niepotrzebnych przekształceń powierzchni ziemi oraz powstawania nowych form antropogenicznych, takich jak nasypy, zwałowiska, czy powierzchnie niwelowane.

Analiza wpływu projektowanego planu miejscowego na powierzchnię ziemi i glebę została przeprowadzona z uwzględnieniem obowiązujących przepisów prawnych w tym ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647 ze zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi (Dz. U. poz. 1395). W analizie uwzględniono także przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2020 r. poz. 2187), w tym konieczność oceny ryzyka powstania bezpośredniego zagrożenia szkodą oraz wystąpienia szkód w powierzchni ziemi w wyniku realizacji ustaleń planu miejscowego.

Zagospodarowanie terenów objętych projektem planu miejscowego nie powinno prowadzić do istotnych zmian w strukturze gleby. Na obszarach objętych planem brak jest terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych. W trakcie realizacji inwestycji przewiduje się budowę, rozbudowę, przebudowę oraz modernizację podziemnych i naziemnych sieci elektroenergetycznych niskiego napięcia, sieci gazowych, wodociągowych, kanalizacyjnych oraz inwestycji z zakresu łączności publicznej, a także rozbudowę dróg wewnętrznych.

Prace ziemne mogą powodować przesunięcia i nadwyżki mas ziemnych, które zgodnie z przepisami będą zagospodarowane na terenie inwestycji. Projekt planu określa zasady zagospodarowania i wyposażenia w infrastrukturę techniczną, w tym systemy odprowadzania wód opadowych i roztopowych, zaopatrzenia w wodę, energię elektryczną, gaz i ciepło, zgodnie z przepisami odrębnymi.

7.2. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Realizacja ustaleń planu dotyczących gospodarki wodno-ściekowej oraz systemu odprowadzania wód opadowych i roztopowych może korzystnie wpłynąć na stan jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP). Pełne osiągnięcie celów środowiskowych w zlewniach objętych planem wymaga jednak działań skoordynowanych na szczeblu krajowym. Należy również zwrócić uwagę, że rozwój zabudowy, zwłaszcza zwiększenie powierzchni utwardzonych poprzez budowę dróg i obiektów budowlanych, może ograniczać naturalną

infiltrację wód opadowych do gruntu, szczególnie o miejscach o ograniczonej powierzchni biologicznie czynnej.

Wyższa intensywność zagospodarowania wiąże się także z potencjalnym ryzykiem zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych. Obecne oraz planowane użytkowanie terenów nie wskazuje na występowanie istotnych punktowych źródeł zanieczyszczeń. Choć lokalny wzrost uszczelnienia gruntów może ograniczać infiltrację, zachowanie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej umożliwia częściowe wchłanianie wód opadowych przez grunt. Ewentualne ubytki infiltracji mogą być częściowo kompensowane spływem wód z sąsiednich terenów.

Ustalenia projektu planu nie powinny istotnie utrudniać osiągnięcia celów środowiskowych wskazanych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry. Planowane zagospodarowanie nie pogorszy stanu wód ani nie wywoła niekorzystnych zmian stosunków wodnych, choć dla skutecznej ochrony zasobów wodnych konieczne będzie dalsze rozwijanie sieci wodno-kanalizacyjnej. Dotyczy to szczególnie terenów pozbawionych kanalizacji, gdzie możliwe jest techniczne podłączenie do istniejących systemów oraz właściwe gospodarowanie wodami opadowymi i roztopowymi z powierzchni utwardzonych.

Chociaż plan nie określa szczegółowych zasad ochrony wód, poprzez właściwe przypisanie funkcji przestrzennych do lokalnych warunków hydrograficznych pośrednio wspiera ochronę wód powierzchniowych i podziemnych. W kolejnych etapach planowania, przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i decyzji o warunkach zabudowy, konieczne będzie precyzyjne określenie sposobów odprowadzania ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych w celu ochrony gleby i zasobów wodnych. Najbardziej wskazane jest kierowanie ścieków do kanalizacji sanitarnej, z ograniczeniem stosowania przydomowych oczyszczalni na terenach o szczególnym znaczeniu dla ochrony wód podziemnych. Ścieki przemysłowe powinny trafiać do kanalizacji lub, jeśli przekraczają dopuszczalne normy, być podczyszczane na terenie inwestycji.

Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych w granicach obszarach objętych planem miejscowym będzie realizowane zgodnie z ustaleniami projektu planu, tj.: poprzez sieć kanalizacji deszczowej, w ramach powierzchni biologicznie czynnej oraz do zbiorników retencyjnych, zgodnie z przepisami odrębnymi. Takie rozwiązania mają na celu zapewnienie prawidłowego odprowadzania wód opadowych i roztopowych, ograniczenie lokalnych podtopień oraz wspieranie infiltracji wód w grunt na obszarach biologicznie czynnych.

Na terenach usługowych i mieszkaniowych zaleca się również magazynowanie i wykorzystywanie wód opadowych, co wspiera minimalny udział powierzchni biologicznie

czynnej. Przekształcanie terenów rolniczych na cele mieszkaniowe i usługowe może dodatkowo przyczynić się do ograniczenia zanieczyszczeń pochodzenia rolniczego, pod warunkiem prowadzenia właściwej, skoordynowanej gospodarki wodno-ściekowej, zgodnej z celami środowiskowymi określonymi w Planie gospodarowania wodami oraz Ramowej Dyrektywie Wodnej.

7.3. Oddziaływanie na powietrze oraz klimat lokalny

Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego będzie wiązać się z dalszym rozwojem zabudowy, wzrostem liczby mieszkańców oraz intensywniejszym wykorzystywaniem terenów i infrastruktury drogowej. W konsekwencji zwiększy się zapotrzebowanie na energię grzewczą oraz natężenie ruchu samochodowego, które pozostaje głównym źródłem emisji pyłów i gazów do atmosfery. Największe ryzyko podwyższonych stężeń zanieczyszczeń dotyczyć będzie obszarów zwartej zabudowy oraz terenów wzdłuż dróg o dużym natężeniu ruchu, przy czym oddziaływanie ma charakter lokalny i maleje wraz z oddalaniem od tras komunikacyjnych. W celu ograniczenia emisji komunikacyjnej plan powinien promować rozwiązania zwiększające płynność ruchu oraz lokalizować zabudowę w odpowiedniej odległości od głównych dróg.

Dodatkowo, na etapie realizacji planu mogą wystąpić krótkotrwałe, okazjonalne emisje związane z pracą maszyn i pojazdów budowlanych oraz pyleniem materiałów sypkich. Oddziaływania te ograniczone są do obszaru prowadzonych robót i ustępują po ich zakończeniu. W celu ich minimalizacji przewiduje się stosowanie rozwiązań organizacyjnych i technicznych, takich jak użycie sprawnego sprzętu spełniającego normy środowiskowe, zraszanie powierzchni w okresach suchych oraz odpowiednie zabezpieczanie materiałów pyłących.

Na terenie objętym projektem planu miejscowego, ze względu na brak sieci ciepłowniczej, ogrzewanie będzie nadal oparte głównie na indywidualnych źródłach ciepła, w tym urządzeniach wykorzystujących paliwa stałe. Jakość powietrza będzie w dużej mierze zależała od rodzaju stosowanego opału, dlatego ważna będzie wymiana przestarzałych pieców na nowoczesne, niskoemisyjne urządzenia.

Obecny stan jakości powietrza w gminie oceniany jest jako dobry, a prognozowane zmiany wynikające z realizacji planu nie wskazują na ryzyko istotnego pogorszenia warunków aeosanitarnych. Skala rozwoju i lokalizacja inwestycji nie zaburzą lokalnych warunków topoklimatycznych, takich jak wymiana powietrza czy dostęp światła słonecznego.

Dodatkowo, w związku z funkcjonowaniem istniejących obiektów, takich jak indywidualne oczyszczalnie ścieków lub gospodarstwa rolne, mogą wystąpić lokalne, okresowe uciążliwości zapachowe. Oddziaływania te mają charakter krótkotrwały i ograniczony do bezpośredniego sąsiedztwa źródła emisji. W celu ich minimalizacji przewiduje się właściwe zarządzanie ściekami i odpadami organicznymi oraz stosowanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi. Zachowanie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, właściwa lokalizacja obiektów i przestrzeganie standardów eksploatacji urządzeń zmniejsza ryzyko powstawania uciążliwych odorów.

Podsumowując, choć planowane zagospodarowanie przestrzenne wiąże się z pewnym wzrostem emisji z transportu i ogrzewania, oddziaływanie to pozostaje umiarkowane i nie stanowi zagrożenia dla środowiska ani zdrowia mieszkańców.

7.4. Oddziaływanie na klimat

Żadne z przewidzianych rozwiązań w projekcie planu nie przyczyni się do pogłębiania zmian klimatycznych ani do zwiększenia podatności środowiska na ich skutki. Zmiany klimatu niosą ze sobą wiele potencjalnych zagrożeń, takich jak fale upałów, wpływające niekorzystnie na zdrowie ludzi, powodujące straty w rolnictwie oraz podnoszące ryzyko pożarów. Występują także okresy suszy, które ograniczają dostępność wody i pogarszają jej jakość, a także zjawiska takie jak powodzie, intensywne opady, silne wiatry czy burze, mogące prowadzić do uszkodzeń infrastruktury, zabudowy, upraw i drzewostanów. Do zagrożeń zalicza się również nawalne deszcze, epizody chłodu oraz szkody wynikające z cyklicznego zamarzania i rozmarzania gruntu.

Na terenie objętym planem istotnym wyzwaniem może być szybki spływ wód opadowych z dachów i powierzchni utwardzonych, który ogranicza naturalną retencję i może przeciążać system kanalizacji deszczowej. Jednak określone w planie parametry, takie jak maksymalna intensywność zabudowy oraz obowiązkowy udział terenów biologicznie czynnych, powinny w znacznym stopniu ograniczyć to ryzyko.

W obliczu coraz częstszych ekstremalnych zjawisk pogodowych istotne jest wdrażanie rozwiązań, które łagodzą ich skutki. Szczególnie ważną rolę odgrywają tereny biologicznie czynne, wspierające retencję wód opadowych i spowalniające ich odpływ, co zmniejsza ryzyko lokalnych podtopień oraz szkód w zabudowie i infrastrukturze. Utrzymanie odpowiedniego udziału zieleni i powierzchni przepuszczalnych nie jest więc wyłącznie

kwestią estetyki czy ładu przestrzennego, lecz stanowi element lokalnych działań adaptacyjnych do zmian klimatu.

W przypadku realizacji instalacji służących do produkcji energii ze źródeł odnawialnych mogą one wywierać pośredni wpływ na klimat. W dłuższej perspektywie zwiększenie udziału energii elektrycznej pochodzącej OZE przyczyni się do zmniejszenia zapotrzebowania na paliwa kopalne wykorzystywane do jej wytwarzania. W efekcie prowadzi to do ograniczenia emisji CO₂ do atmosfery, a tym samym do spowolnienia procesu ocieplania się klimatu.

7.5. Oddziaływanie na krajobraz

Projekt planu zakłada zachowanie zasad estetyki oraz spójności z otaczającym krajobrazem przy realizacji wszelkich obiektów. Przeznaczenie terenów pod zabudowę będzie jednak wiązało się z przekształceniem krajobrazu otwartego w zurbanizowany. W przestrzeni pojawią się nowe elementy zabudowy, co wpłynie na zmianę widoku i sylwety miejscowości. Aby ograniczyć skalę tych przekształceń, plan określa parametry zabudowy, w tym przede wszystkim maksymalną intensywność i maksymalną wysokość obiektów.

Dotychczasowe tereny otwarte mogą zostać zastąpione obiektami kubaturowymi lub instalacjami fotowoltaicznymi, co będzie wiązało się również z częściową zmianą ukształtowania terenu. Możliwe jest usunięcie nielicznych drzew i krzewów, a także wprowadzenie nowych nasadzeń. Większość tych przekształceń będzie miała charakter trwały, natomiast zmiany związane wyłącznie z etapem budowy będą tymczasowe i odwracalne.

7.6. Oddziaływanie na bioróżnorodność, w tym szatę roślinną i świat zwierząt

Realizacja ustaleń projektu planu oraz powiązanych z nim inwestycji, obejmujących zarówno zabudowę kubaturową, jak i infrastrukturę techniczną oraz drogową, może, jak każda działalność budowlana, oddziaływać na lokalne siedliska oraz populacje roślin i zwierząt występujących na obszarze prowadzenia prac. Należy jednak zaznaczyć, że znaczna część analizowanych terenów jest już silnie przekształcona, a roślinność nosi wyraźne ślady oddziaływania człowieka, charakterystyczne dla obszarów zurbanizowanych.

Ochrona bioróżnorodności ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania biosfery, a jej spadek wynika głównie z utraty siedlisk, degradacji przestrzeni

życiowych oraz zanikania gatunków. Z tego względu realizacja inwestycji musi odbywać się zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony przyrody, które zabraniają niszczenia ochrony siedlisk, uszkodzania roślin oraz ingerencji w gatunki objęte ochroną. Inwestorzy są również zobowiązani do ograniczania negatywnego wpływu prac budowlanych na środowisko.

W trakcie realizacji inwestycji może pojawić się konieczność usunięcia drzew kolidujących z zabudową, co lokalnie ograniczy powierzchnię siedlisk i żerowisk oraz może powodować płoszenie zwierząt. Rozwój zabudowy wpłynie także na zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych, jednak wprowadzenie minimalnych wskaźników pozwoli załagodzić te skutki, zachowując część terenów przepuszczalnych i umożliwiając infiltrację wód oraz podtrzymanie podstawowych funkcji ekologicznych.

Planowana zabudowa, realizowana zgodnie z przyjętymi standardami, nie będzie miała charakteru zwartej, pozostawiając przestrzeń otwartą między budynkami. Dodatkowo ograniczenia wysokości obiektów wykluczają powstawanie konstrukcji mogących stanowić zagrożenie dla ptaków czy nietoperzy. Plan nie przewiduje również budowy nowych dróg o dużym natężeniu ruchu, dzięki czemu lokalne korytarze ekologiczne nie zostaną przerwane.

Zagospodarowanie terenów dotychczas niezainwestowanych, zwłaszcza rolniczych, może prowadzić do zmniejszania powierzchni siedlisk naturalnych oraz spadku liczebności gatunków charakterystycznych dla krajobrazu otwartego. Jednocześnie nowe warunki mogą sprzyjać pojawianiu się gatunków synantropijnych, jednak ich obecność nie zwiększy istotnie różnorodności biologicznej w kontekście funkcjonowania naturalnych ekosystemów. Istotnym elementem pozostaje ochrona dolin rzecznych oraz terenów leśnych, które zabezpieczają najcenniejsze przyrodniczo fragmenty gminy.

Zachowana bioróżnorodność pełni także ważną funkcję adaptacyjną w kontekście zmian klimatu ogranicza ryzyko powodzi, przeciwdziała przegrzewaniu się terenów zabudowanych, stabilizuje gleby oraz zwiększa zdolność pochłaniania dwutlenku węgla przez roślinność i glebę. Dlatego utrzymanie i rozwój terenów zielonych ma znaczenie zarówno dla ochrony przyrody, jak i łagodzenia skutków ekstremalnych zjawisk pogodowych.

Ustalenia projektu planu wspierają ochronę środowiska poprzez świadome kształtowanie przestrzeni, odpowiednie rozmieszczenie funkcji oraz dostosowanie zagospodarowania do wrażliwości przyrodniczej terenów. Na obszarze objętym planem nie stwierdzono siedlisk o szczególnym znaczeniu dla dużych populacji organizmów. Przyjęte wskaźniki zabudowy oraz minimalne udziały terenów biologicznie czynnych zapewniają

warunki niezbędne do utrzymania procesów ekologicznych, takich jak retencja wód czy produkcja materii organicznej.

Przy zachowaniu obowiązujących przepisów oraz zasad określonych w planie miejscowym, rozwój zabudowy nie powinien w istotny sposób zagrażać lokalnej bioróżnorodności ani prowadzić do degradacji cennych siedlisk.

7.7. Analiza konieczności i skutków wycinki drzew i krzewów

Na obszarach objętych projektem planu miejscowego nie występują formy ochrony przyrody ani innych terenów zieleni podlegających ingerencji w ramach planowanej zabudowy, przy czym grunty leśne oznaczone w planie pozostają lasami i nie podlegają wycince. W związku z tym ewentualne prace budowlane i zagospodarowanie terenów mogą prowadzić do konieczności usunięcia pojedynczych drzew i krzewów rosnących na działkach inwestycyjnych lub w pasach drogi, a także w miejscach przewidzianych pod budowę infrastruktury technicznej.

Konsekwencje wycinki będą miały charakter lokalny i ograniczą się do bezpośredniego sąsiedztwa realizowanych inwestycji. Zachowanie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej oraz wyznaczenie terenów zieleni towarzyszącej pozwoli na częściową kompensację utraty zieleni. W przypadku większych nasadzeń lub wycinki drzew przewidzianych w planie, ich lokalizacja i zakres powinny być każdorazowo dostosowane do obowiązujących przepisów odrębnych dotyczących ochrony przyrody i zieleni na terenach wiejskich.

Usuwanie roślinności powinno odbywać się w sposób minimalizujący negatywne skutki dla bioróżnorodności, w tym dla ptaków i owadów zapylających, a w przypadku występowania drzew lub krzewów o szczególnych wartościach przyrodniczych lub krajobrazowych należy rozważyć przesadzenie lub nasadzenie rekompensacyjne w miejscach wskazanych przez projekt planu.

Podsumowując, plan nie przewiduje masowej wycinki drzew i krzewów, a potencjalne oddziaływania będą ograniczone, lokalne i możliwe do skompensowania poprzez utrzymanie odpowiednich wskaźników powierzchni biologicznie czynnej oraz planowanie zieleni towarzyszącej w nowych inwestycjach.

7.8. Oddziaływanie na obszary chronione, w tym Naturę 2000

Na terenie gminy Ostrówek występują różne formy ochrony przyrody, w tym park krajobrazowy, pomniki przyrody, użytki ekologiczne. W granicach gminy nie został ustanowiony żaden obszar Natura 2000. W obszarach objętych planem miejscowym nie zlokalizowano form ochrony przyrody.

Realizacja ustaleń projektu planu nie powinna negatywnie oddziaływać na istniejące formy ochrony przyrody. Plan nie wprowadza odrębnych regulacji w zakresie ochrony przyrody, gdyż kwestie te są już uregulowane przepisami wyższego rzędu.

Plan nie spowoduje utraty spójności elementów strukturalnych i funkcjonalnych niezbędnych do zachowania populacji gatunków chronionych ani trwałości siedlisk przyrodniczych. Nie przewiduje się realizacji inwestycji, które mogłyby negatywnie oddziaływać na chronione siedliska i gatunki objęte ochroną wspólnotową, lokalne uwarunkowania ekologiczne czy istniejące powiązania przyrodnicze, ani prowadzić do fragmentacji siedlisk. Ponadto wdrożenie planu nie ograniczy możliwości zachowania ani odtworzenia chronionych gatunków i siedlisk w ich naturalnym zasięgu, w stanie zapewniającym odpowiednią ochronę.

7.9. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Zasoby naturalne obejmują wszystkie elementy środowiska przyrodniczego, jednak w niniejszym opracowaniu, w związku z wcześniejszą analizą wpływu planu na wody, gleby, klimat i roślinność, termin „zasoby naturalne” odnosi się wyłącznie do złóż surowców mineralnych.

Przedmiotowy obszar nie znajduje się w zasięgu udokumentowanych złóż kopalin.

7.10. Oddziaływanie na klimat akustyczny

Na obszarze objętym projektem planu znajdują się tereny podlegające ochronie akustycznej, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Wśród nich wyróżnia się m.in. zabudowę mieszkaniową jedno- i wielorodzinną, zabudowę zagrodową, obszary rekreacyjno-wypoczynkowe oraz tereny mieszkaniowo-usługowe.

Największy wpływ na klimat akustyczny obszaru wywiera hałas komunikacyjny generowany głównie przez ruch pojazdów na drogach. Dodatkowe, choć mniej uciążliwe źródła dźwięków stanowią linie i stacje energetyczne. Planowane zagospodarowanie

przestrzenne, obejmujące rozwój zabudowy oraz wzrost liczby mieszkańców i użytkowników terenu, może powodować lokalny wzrost natężenia ruchu kołowego, jednak z uwagi na jego charakter (głównie lokalny i z dominacją pojazdów osobowych) nie przewiduje się istotnego pogorszenia warunków akustycznych.

Nie przewiduje się, aby realizacja przedsięwzięć określonych w planie powodowała istotne zmiany klimatu akustycznego, poza krótkotrwałym wzrostem hałasu związanym z prowadzeniem prac budowlanych, który jest typowy dla każdego procesu inwestycyjnego. Podczas etapu budowy emitowany hałas będzie odznaczać się dużym wahaniami czasowymi jak i zmiennym natężeniem. Rozkład czasowy emitowanego hałasu będzie dotyczył przede wszystkim pory dnia, w której to prace budowlane będą wykonywane.

Przewiduje się, że dopuszczalne poziomy hałasu w otoczeniu, w zależności od źródła sposobu zagospodarowania terenu oraz jego funkcji, nie mogą przekraczać wartości określonych przepisami prawa.

7.11. Oddziaływanie w zakresie gospodarki odpadami

Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego nie wprowadza odrębnych zasad w zakresie gospodarki odpadami. Wszystkie działania związane z wytwarzaniem, gromadzeniem, zbieraniem, transportem i unieszkodliwianiem odpadów będą prowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2013 poz. 21 z późn. zm.) oraz aktami wykonawczymi.

Z uwagi na powyższe, realizacja planu nie spowoduje negatywnego oddziaływania na środowisko w zakresie gospodarki odpadami. Wskazane jest jedynie przestrzeganie przepisów odrębnych oraz stosowanie standardowych praktyk w zakresie segregacji, zbiórki i unieszkodliwiania odpadów, aby ograniczyć potencjalne uciążliwości dla mieszkańców i środowiska.

7.12. Oddziaływanie na ludzi

Na obszarze objętym projektem planu nie zidentyfikowano istotnych zagrożeń środowiskowych. Realizacja ustaleń opracowania może prowadzić do wzrostu liczby mieszkańców i użytkowników terenu, co w konsekwencji może zwiększyć natężenie ruchu drogowego oraz zużycie paliw do ogrzewania budynków, a tym samym powodować lokalny wzrost emisji hałasu i zanieczyszczeń powietrza.

Jak wykazano wcześniej, przewidywane zmiany nie powinny przekraczać obowiązujących norm środowiskowych, co oznacza, że nie stwarzają bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia ludzi. W związku z tym można stwierdzić, że realizacja projektu planu nie wpłynie negatywnie na zdrowie mieszkańców analizowanego obszaru.

7.13. Oddziaływanie na tereny sąsiadujące

Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego będzie przebiegać w sposób niepowodujący przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach sąsiadujących. Wszelkie działania w obrębie obszarów objętych planem muszą być prowadzone zgodnie z przepisami odrębnymi, tak aby zachować dopuszczalne warunki akustyczne dla sąsiadujących nieruchomości i terenów chronionych.

W związku z tym planowane zagospodarowanie nie powinno wywoływać negatywnego oddziaływania na tereny sąsiednie, a wszystkie ewentualne skutki środowiskowe w zakresie hałasu będą ograniczone do wartości dopuszczalnych przepisami prawa.

8. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Sformułowanie uniwersalnych wytycznych służących ochronie przyrody i środowiska oraz ograniczaniu negatywnych oddziaływań jest zadaniem złożonym. W zależności od zastosowanych rozwiązań technicznych i technologicznych, poszczególne komponenty środowiska wykazują zróżnicowaną wrażliwość na niekorzystne oddziaływania.

W celu ograniczenia potencjalnych skutków wynikających z realizacji ustaleń projektu planu, wprowadzono szereg rozwiązań o charakterze eliminującym, ograniczającym oraz kompensującym możliwe oddziaływania negatywne. Do najważniejszych z nich należą:

- obowiązek stosowania przepisów odrębnych określających standardy jakości środowiska, w szczególności w zakresie hałasu, drgań, emisji zanieczyszczeń oraz promieniowania elektromagnetycznego,
- ustalenie parametrów zabudowy, w tym minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy oraz minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, co pozwala w pewnym stopniu ograniczyć przekształcenia środowiska związane z utwardzeniem terenu pod zabudowę, parkingi i inne inwestycje.

Przy zachowaniu ustaleń projektu planu nie przewiduje się znaczącego pogorszenia stanu środowiska na analizowanym obszarze. W związku z tym w niniejszej prognozie nie wskazuje się dodatkowych działań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację potencjalnych negatywnych oddziaływań wynikających z realizacji projektowanego zagospodarowania.

9. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU

Planowane funkcje mogą prowadzić do zmian w stanie środowiska, w szczególności w zakresie przekształcenia pokrywy glebowej, ograniczenia powierzchni biologicznie czynnej oraz zmniejszenia liczby drzew, co wiąże się z realizacją nowej zabudowy oraz rozwoju infrastruktury technicznej. Niemniej jednak, przy zastosowaniu odpowiednich rozwiązań ograniczających potencjalne oddziaływania, nie przewiduje się skutków, które należałoby uznać za zagrożenie dla środowiska.

W związku z powyższym nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych wobec przyjętych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Prognoza oddziaływania na środowisko była opracowywana równolegle z projektem dokumentu, co umożliwiło bieżące uwzględnianie uwarunkowań środowiskowych oraz wprowadzanie takich rozwiązań, które pozwoliły uniknąć potencjalnych konfliktów przestrzennych i środowiskowych, prowadząc do wyboru najbardziej racjonalnych i optymalnych kierunków zagospodarowania.

10. TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCE Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY, JAKIE NAPOTKANO OPRACOWUJĄC PROGNOZĘ

Opracowując przedmiotową analizę nie napotkano trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

11. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Gmina Ostrówek, objęta projektem planu miejscowego, znajduje się w środkowej części Polski, w znacznej odległości od granic państwa. Ustalenia planu nie zakładają realizacji przedsięwzięć, które mogłyby naruszać spójność obszarów chronionych ani wywoływać oddziaływania wykraczające poza granice działek, na których były prowadzone. W konsekwencji należy uznać, że realizacja planu nie będzie powodować transgranicznych skutków dla środowiska.

12.POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

W przypadku odstąpienia od realizacji ustaleń projektowanego dokumentu, na analizowanym obszarze nie przewiduje się istotnych zmian w środowisku. Zagospodarowanie terenu będzie odbywać się w oparciu o wydawane decyzje o warunkach zabudowy.

13.PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zgodnie z art. 32 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, organ sporządzający miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest zobowiązany co najmniej raz w trakcie kadencji rady przeprowadzić analizę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, obejmującą również ocenę realizacji ustaleń projektowanego dokumentu. Przepisy tej ustawy nie określają jednak metodologii prowadzenia takiej analizy.

Istotnym narzędziem służącym ocenie jakości środowiska jest monitoring środowiska, uregulowany w odrębnych aktach prawnych. Zakres oraz częstotliwość prowadzonych pomiarów zależą od charakteru i rodzaju przedsięwzięć przewidzianych w planie. Z punktu widzenia ochrony środowiska szczególne znaczenie ma monitorowanie jakości powietrza atmosferycznego, wód powierzchniowych oraz poziomu hałasu.

14.STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejszy dokument jest prognozą oddziaływania na środowisko ustaleń „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w obrębach ewidencyjnych Ostrówek, Rudlice, Skrzynno i Nietuszyna.”, którą wykonuje się w ramach przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Sporządzony dokument zawiera prezentację i ocenę w/w planu z punktu widzenia problemów środowiska przyrodniczego, jest dokumentem sporządzanym obowiązkowo, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Podstawą formalną do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest Uchwała Rady Gminy Ostrówek Nr XIV/66/2025 z dnia 14kwietnia 2025 r.

Zagospodarowanie obszaru opracowania

Projekt planu dotyczy dwóch obszarów położonych na terenie gminy Ostrówek. Pierwszy z nich znajduje się w obrębie Nietuszyna i ma powierzchnię około 138,76 ha, natomiast drugi obejmuje około 56,19 ha i leży w obrębach Ostrówek, Rudlice i Skrzynno. Tereny te są już częściowo zagospodarowane, znajdują się tam głównie domy jednorodzinne oraz zabudowa zagrodowa. Obecnie nie obowiązuje dla nich miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, dlatego opracowanie nowego planu ma uporządkować zasady ich dalszego rozwoju.

Zgodnie z obowiązującym studium gminy, obszary te przeznaczone są pod różne funkcje, w tym zabudowę mieszkaniową, zagrodową, usługową oraz produkcyjno-usługową, a także infrastrukturę techniczną. Projekt planu uwzględnia te kierunki i określa sposób dalszego zagospodarowania terenów.

Cechy środowiska przyrodniczego

Środowisko przyrodnicze jest dość zróżnicowane. Występują tu różne gatunki roślin i zwierząt typowe dla terenów wiejskich. Spotykane są m.in. sarny, dziki, ptaki wodne oraz różne gatunki płazów i gadów. Obecność niektórych zwierząt świadczy o stosunkowo dobrej jakości środowiska.

Teren nie jest silnie przekształcony pod względem rzeźby – ukształtowanie powierzchni pochodzi głównie z okresu polodowcowego. Gleby są zróżnicowane, ale w większości mają przeciętną lub słabą jakość rolniczą. Występują także tereny zmeliorowane.

Na obszarze planu nie ma złóż kopalin ani większych zbiorników wodnych. W pobliżu jednego z obszarów przepływa rzeka, jednak nie znajduje się ona bezpośrednio w

granicach planu. Wody podziemne są ważnym źródłem zaopatrzenia w wodę dla mieszkańców.

Na terenie objętym planem znajdują się także pojedyncze obiekty zabytkowe oraz stanowiska archeologiczne, które podlegają ochronie.

Ustanowione formy ochrony przyrody i środowiska kulturowego

Na analizowanych obszarach nie ma form ochrony przyrody, takich jak parki narodowe czy obszary Natura 2000. W pewnej odległości znajduje się park krajobrazowy, ale planowane działania nie będą miały na niego istotnego wpływu. W granicach planu występują natomiast niewielkie fragmenty lasów, które pozostaną lasami i nie będą przeznaczone pod zabudowę.

Jakość środowiska przyrodniczego

Jakość powietrza oceniana jest jako dobra, ponieważ nie ma tu dużych źródeł zanieczyszczeń. Najbardziej wpływ na nią mają niewielkie ilości dymu i pyłów z domowych pieców używanych do ogrzewania oraz spaliny i pyły powstające w ruchu drogowym. Większy hałas odczuwalny jest głównie przy bardziej ruchliwych drogach. Wody powierzchniowe i podziemne mają umiarkowaną czystość, a poziom promieniowania elektromagnetycznego mieści się w dozwolonych normach.

Zagrożenia środowiska przyrodniczego

Na analizowanym terenie największy wpływ na jakość powietrza mają codzienne źródła związane z działalnością człowieka. Przede wszystkim są to piece w domach, w których spalane są paliwa (zwłaszcza w sezonie grzewczym), a także ruch samochodowy na drogach. W mniejszym stopniu znaczenie mają większe zakłady przemysłowe. W okresie zimowym jakość powietrza może się pogarszać, jednak ogólnie uznaje się ją za dość dobrą. Problemem są głównie pyły zawieszone i benzo(a)piren, dla których zdarzają się przekroczenia norm.

Stan wód powierzchniowych nie jest w pełni dobry. Część z nich jest zanieczyszczona i istnieje ryzyko, że nie osiągną wymaganych standardów jakości w najbliższych latach. Główne zagrożenia dla wód to ścieki z gospodarstw domowych, spływ z pól rolnych (nawozy i środki ochrony roślin) oraz wody opadowe z dróg i terenów utwardzonych. Wody podziemne, które są ważnym źródłem wody pitnej, mają natomiast dobry stan i nie są zagrożone.

Na terenie gminy występują również źródła promieniowania elektromagnetycznego, takie jak linie energetyczne czy stacje telefonii komórkowej. Są one powszechne i zwykle nie stanowią istotnego zagrożenia, jeśli spełnione są obowiązujące normy.

Część obszaru gminy jest narażona na ryzyko powodzi, zwłaszcza w dolinach rzek. W takich miejscach obowiązują ograniczenia dotyczące zagospodarowania terenu, aby nie zwiększać zagrożenia powodziowego ani nie zanieczyszczać wód. Na obszarach objętych planem miejscowym tylko niewielki fragment znajduje się w strefie zagrożenia powodzią o niskim prawdopodobieństwie wystąpienia.

Analiza i ocena celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym albo krajowym istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu

Przy sporządzaniu planu miejscowego miały zastosowanie różne cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w tym: ochrona gleb, jakość wód, jakość powietrza, zmiany klimatu, hałas i promieniowanie, różnorodność biologiczna i krajobrazowa.

Przedstawienie rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych i innych ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Zasadniczym celem sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest wyznaczenie terenów zabudowy w zgodzie z polityką przestrzenną gminy, zasadami ochrony środowiska przyrodniczego i kształtowania krajobrazu.

Plan przewiduje rozwój zabudowy oraz infrastruktury, takiej jak sieci wodociągowe, energetyczne, kanalizacja czy drogi. Określa też zasady ich budowy i modernizacji, aby zapewnić odpowiednie warunki życia mieszkańców.

Określenie, analiza, ocena wpływu ustaleń planu na środowisko, zjawiska i procesy jakie mogą wynikać z projektowanego zagospodarowania oraz ich wpływ na poszczególne elementy środowiska

Duży nacisk położono na ochronę środowiska. Wprowadzono m.in. ograniczenia dotyczące hałasu, zanieczyszczeń czy lokalizacji inwestycji mogących negatywnie wpływać na otoczenie. Nie dopuszcza się np. dużych instalacji mogących znacząco szkodzić środowisku ani biogazowni czy dużych elektrowni wiatrowych. Dopuszczalne są natomiast mniejsze instalacje odnawialnych źródeł energii, np. panele słoneczne.

Ważnym elementem jest również ochrona dziedzictwa kulturowego. Na terenach, gdzie znajdują się stanowiska archeologiczne, konieczne będzie prowadzenie nadzoru archeologicznego podczas prac ziemnych, aby nie zniszczyć cennych znalezisk.

Plan odnosi się też do zmian klimatu, jak intensywne opady czy susze. Zakłada odpowiednie gospodarowanie wodami opadowymi, aby ograniczyć ryzyko podtopień i poprawić retencję wody.

Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu

Projekt planu, w celu zminimalizowania potencjalnych oddziaływań, które mogą być skutkiem realizacji jego zapisów, wprowadza następujące rozwiązania eliminujące, ograniczające i kompensujące możliwe negatywne oddziaływania:

- obowiązują przepisy odrębne dotyczące standardów jakości środowiska, w szczególności w zakresie hałasu, wibracji, emisji zanieczyszczeń oraz promieniowania elektromagnetycznego,
- określenieminimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy, ustalenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, co chociaż częściowo powinno złagodzić przekształcenia środowiska spowodowane utwardzeniem części terenu poprzez wprowadzenie zabudowy, budowę parkingów itp.

Przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie planu

Nie formułuje się rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie planu. Prognoza oddziaływania na środowisko była sporządzana równocześnie z opracowaniem projektu planu miejscowego. Dzięki temu możliwe było wprowadzenie takich rozwiązań, które pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najkorzystniejszych, a zarazem optymalnych kierunków działań.

Trudności wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy

Przy opracowywaniu prognozy nie napotkano na trudności wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Informacje o transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Żadne rozwiązania zawarte w projektowanym dokumencie nie będą powodować transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji postanowień projektu planu

W przypadku braku realizacji postanowień projektowanego dokumentu, na przedmiotowym obszarze nie wystąpią znaczące zmiany w środowisku. Zagospodarowanie terenów będzie możliwe w oparciu o ustalenia obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Instrumentem badania jakości środowiska jest monitoring, zapisany w odrębnych aktach prawnych. Jego zakres i częstotliwość pomiarów zależy od rodzaju inwestycji zapisanych w projekcie. Za najważniejsze, z punktu widzenia ochrony środowiska, należy uznać monitorowanie jakości powietrza atmosferycznego, wód powierzchniowych oraz hałasu.

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

Oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2024, poz. 1112, 1881, 1940, z 2025 r. poz. 1535).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

*autor prognozy oddziaływania na środowisko
ustaleń projektu mpzp dla obszarów położonych*

w obrębach ewidencyjnych Ostrówek

Rudlice, Skrzynno i Nietuszyna

Piotr Ulrich

Piotr Ulrich